Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

MỸ TĂNG CƯỜNG CHIẾN HẠM HOẠT-ĐỘNG Ở VN

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 179 • 3 đồng • Thứ năm 6-4-1967

HÔM NAY : ĐẶC BIỆT KỊCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HÀNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ÂN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 25.505 — 24.195 — HỘP THƯ: 219

SAU 2 DÂN BIỂU NGUYỄN HỮU CHUNG VÀ NGUYỄN HỮU THỐNG

NHÀ 2 DÂN-BIỂU NGUYỄN-V.-ĐÍNH VÀ NGUYỄN-ĐẮC-DẬN CŨNG BỊ «TREO» LỰU ĐẠN M26

sơn đỏ và thơ hăm dọa

SAIGON.— Như tin đã loan trong số báo hôm qua, ngoài 2 Dân biểu Nguyễn hữu Chung và Nguyễn hữu Thống của cả 2 Dân biểu Quốc hội Lập Hiến khác đã bị bọn không bố gởi lựu đạn và thư đến tận nhà hăm dọa trong chiều hôm qua và sáng 4-4.

Đó là ông Nguyễn văn Đính Đô nghị Phú chủ tịch, ngụ số 61 đường 48 Chợ Lớn và ông Nguyễn đắc Dận, dân biểu Quốc hội tỉnh Ba Xuyên có văn phòng liên lạc số 375 đường Thành Thái Chợlớn.

Theo tin cơ quan an ninh Đô Thành thì lúc 1 giờ 15 chiều qua, có một thanh niên độ 30 tuổi mang 1 hộp bánh đến nhà ông Nguyễn hữu Chung biểu. Khi ông Chung mở ra thì thấy bên trong có một trái lựu đạn loại M26, nhưng không có ngòi nổ và một bức thư nội dung chống đối bản hiến pháp.

Sáng 4-4 người nhà dân biểu Nguyễn văn Đính khi mở cửa trước, chồng đã phát giác ra một trái lựu đạn lo i M.26 sơn đỏ của bọn không bố treo tại cánh kiếng trước nhà cùng một bức thư hăm dọa nội dung tương tự như trên.

Đồng thời tại văn phòng liên lạc của Ông Nguyễn đắc Dận, người ta cũng phát giác ra một trái lựu đạn M.26 sơn đỏ và một bức thư của bọn không bố đề trên bàn máy ngày 6 tháng sáu hàng nhà.

Tất cả ba trái lựu đạn và thư hăm dọa đều bị tịch thu cuộc điều tra đang tiếp hành.

Tại đường Ng Huệ Saigon

MỸ KIỀU VÀ PHI KIỀU ĐÁNH NHAU BỂ MẶT vì một thiếu nữ

ĐÔ THÀNH.— Vào lúc 2 giờ chiều mồng 3-4, 1 vụ ẩu đả xuýt gây thanh ra ăn mạng. 1 thiếu nữ tại

xem tiếp 10 trang 4

Phi-cơ Mỹ oanh-kích làm: THIỆT HẠI CỐ VẤN MỸ,

SAIGON.— Cách thị xã Quảng Ngãi 6 dặm về hướng Bắc Đông Bắc, các phi cơ thuộc không lực Hoaky được gọi đến trong 1 phi vụ tấn công quân VC trong 1 ngôi làng ở cửa sông Trà Khúc, chẳng may đã gây thiệt hại cho 1 cố vấn Hoaky.

Phát ngôn viên quân sự nói rằng (ít có các người bị đạn của phi cơ đã ở trên một chiếc thuyền cách vùng tấn công 1 cây số phía Nam. Các máy bay F 4C và F 100 thuộc không lực Hoa kỳ, do máy bay thám thính theo dõi hướng dẫn tiếp đánh. Tai nạn đó xảy ra hôm thứ hai trước khi trời tối hẳn.

(TV)

XIN BẠN ĐỌC CHÚ Ý KỂ TỪ NAY, LIÊN LẠC VỚI bình minh xin quý vị sử dụng các số điện thoại dưới đây:
— Chủ Nhiệm và Quản Lý: 25.505
— Tòa Soạn: 24.195

TÒA ÁN

LÁI XE CHO MỸ cán chết người bỏ chạy luôn

Tài xế bị 6 tháng tù ở và bồi thường 600 ngàn đồng thiệt hại

SAIGON.— Tòa liều hình nhóm họp sáng nay đã tuyên phạt bị can Nguyễn văn Liệu 35 tuổi, 6 tháng tù ở về tội bất cần không tuân lệnh gây thiệt mạng cho 2 ông Đỗ minh Trọc và Đinh viết Xan.

Theo lời tỉnh bày của luật sư Lê quang Luật cho hai gia đình nạn nhân, thì ngày 5-10-66, bị can điều khiển chiếc xe mang số TN 03436 từ đại Phi long chạy ra đề về nhà tư Bảy Hiền, với một tốc độ rất nhanh nên đã liên tiếp đụng phải 2 nạn nhân lúc đó đang đi xe gắn máy cùng một chiều với xe bọn.

Sau khi đụng chết 2 nạn nhân rồi, bị can liền phóng xe chạy mất nhưng người qua đường vào nhận ra số xe của bị can nên liền sau đó bị can đã bị bắt giam sở tọi trên. Luật sư nhấn mạnh thái độ của một số người lên án Mỹ như bị can đây thật đáng trách tưởng như làm với Mỹ thì mọi chuyện sẽ không đi đến đau nhưng bị can đã làm, vì tội trạng đã rõ ràng, luật sư yêu cầu tòa lên một bản án để làm gương và buộc bị

xem tiếp 15 trang 4

Xem trang 3: HÒN MÁU RƠI của LAN SƯƠNG

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

Nói chuyện Phật pháp VỚI MỘT ĐẠI ĐỨC VIỆN HÓA-ĐẠO

Bài của QUỐC ÂN

Trong buổi thuyết pháp vừa • Nghĩa vụ Phật giáo đối với Tam bảo • hôm tối thứ Bảy tuần qua, Đại Đức Giảng sư Thích Nguyệt Quang đã nói: • Người Phật tử nên xem Đức Phật như người Thầy sáng suốt, đừng tin Ngài là một vị thần linh có quyền năng ban phước, xuống họa cho một cá nhân nào• Đại Đức còn nói thêm: • Khi đến lễ Đức Phật, người Phật tử ghi ơn Ngài chứ không phải cầu khẩn Ngài •. Đại Đức Thích Nguyệt Quang hiện giữ chức phụ tá đặc trách Hoằng pháp tại Viện Hóa Đạo của VNQT.

Nói về sự hiểu biết Phật pháp, chúng tôi không thể so sánh mình với 15 tử cấp bực chân tu nào cả, hay bất cứ một ai có nghiên cứu Phật giáo một cách đúng đắn. Chúng tôi tin tưởng Đại Đức Nguyệt Quang nói đúng. •Đức Phật không có quyền năng ban phước, xuống họa cho một cá nhân •. Ngài không là vị thần linh làm thưởng mà là một Đức Phật, một con người có thể chỉ đường, dẫn nẻo cho chúng sanh tu thân hầu tìm đến chân hạnh phúc cho tâm hồn và cơ thể, cho cả linh hồn.

Ngài đã tìm ra và phổ biến một triết lý, hơn thế nữa một giáo lý mà phần nào nhân loại đang nơi theo một cách thành kính.

Nhưng bảo rằng đừng cầu khẩn Ngài là một việc mà chúng tôi không thể đồng ý với ĐĐ Nguyệt Quang được!

Đành rằng Đức Phật không ban phước giáng họa cho một cá nhân nào, nhưng Ngài phải khác hơn một bực Thầy sáng suốt khác như Đức Không Tử chẳng hẹn Đức Không Tử chết là hết. Người ta kính trọng Đức Không Tử tuân theo những lời khuyên bảo của Ngài, nhưng không thờ phượng Ngài, không cầu khẩn Ngài trong những cơn phút đau khổ hay tuyệt vọng. Đức Phật,

(Xem tiếp trang 4)

NGOẠI TRƯỞNG B.V. kêu cứu việc Mỹ rắc thủy lôi trên các sông rạch ở BV

★ Tù binh Mỹ ở Bắc Việt bị tẩy não và viết lời thú tội

LOS ANGELES — CALIFORNIA (AP).— Hãng thông Hai, tư lệnh độ thất hạm đội Hoa kỳ tại Thái Bình Dương cho hay các viên chức hiệu cứu xét việc đưa các chiến hạm từ thời thế chiến thứ hai ra khỏi hạm đội «Mothballs» để hoạt động tại Việt Nam.

Đô đốc Roy L. Johnson cho hay việc thâu nhận và duy trì đủ số người đảm đang các chiến hạm lớn đó có thể là vấn đề lớn lao nhất.

Đô đốc Johnson tuyên bố với các nhà báo rằng các chiến hạm trong tài 45.000 tấn có thể là cả một vấn đề. Mỗi chiến hạm loại này có thể chở được 2.700 người.

Đô đốc Johnson đã ghi nhận rằng các chiếc hạm như Utah, Missouri có 9 cỡ trọng pháo 406 ly 4 nòi chiếc, mức đầu các loại trong pháo lớn nhất hoạt động ở ngoài khơi Việt Nam là 203 ly 2.

Đô đốc Roy Johnson còn cho biết thêm rằng trong lúc cứu xét về vấn đề chiến hạm thì có thêm ngư lôi hạm sẽ được chỉ định sang hoạt động ở Việt Nam.

HÀ NỘI.— Nguyễn duy Trinh, Ngoại trưởng BV tố cáo Hoa Kỳ đã cho máy bay thả mìn xuống BV.

xem tiếp 9 trang 4

LẠI CHÁY TRÊN HÀNG KHÔNG MẪU HẠM «VSS BOXER»

BOSTON. (UPI).— Mạ vụ hỏa hoạn đã xảy ra hôm thứ hai trong phòng máy chiếc «V.S.S Boxer» một hàng không mẫu hạm chở các trực thăng cơ cỡ lớn, nhưng đã bị dập tắt sau 20 phút cứu chữa.

Người ta không thấy loan báo có ai bị thương cả.

Chiếc tàu này hiện đậu nơi cửa tại bãi quân cảng xưởng Boston-Nguyên do vụ hỏa hoạn này là vì các tin lỗ tử một máy hàn.

Hàng không mẫu hạm «Boxer» trọng tải 27.000 tấn được hạ thủy từ ngày 16 tháng 4 năm 1945, nhưng không hề tham gia vào đệ nhị thế chiến mà chỉ khởi sự hoạt động hữu hiệu trong kỳ chiến tranh Hàn quốc.

Hàng không mẫu hạm này có một thủy thủ đoàn là 1.780 người hiện nay, nhưng trong thời chiến có thể tăng cường đến 2.500 binh sĩ.

Các viên chức Hoaky cho biết là hàng không mẫu hạm «Boxer» từng sang Việt nam Cảng hàng để chuyển vận một số trực thăng cơ.

Sau khi giải số trực thăng cơ trên, hàng không mẫu hạm «Boxer» đã trở về Hoaky ngay mà không tham gia các cuộc hành binh tại Việt Nam.

Tình Hình CHIẾN SỰ KHOẢNG 10 giờ ĐÊM 4-4-67

V.C. tấn-công Chi Cảnh-sát Nguyễn-văn-Tố (dốc cầu Renault)

BỘ GIÁO DỤC PHẢN ĐỐI VỤ 1 Giáo sư Trung Học bị 1 Trung úy đánh bể mặt

SAIGON.— Bộ Giáo Dục vừa gửi văn thư lên Bộ Quốc phòng, Bộ Tổng Tham mưu, Bộ Tư lệnh, vùng IV Chiến thuật và Tỏa Tỉnh trưởng Phong Dinh, yêu cầu bảo vệ các giáo chức trong khi thi hành nhiệm vụ, sau vụ một giáo sư bị nhóm trung úy hành hung trong thương.

Người tin Bộ Giáo Dục cho biết nội vụ xảy ra chiều 20-3 khi Giáo sư Nguyễn Xuân Lâm từng sự tại Trung học Nguyễn Bỉnh Chiêu, Định Tường, đã bị một Trung úy Truyền tin tên Hằng, thuộc quân đoàn IV, đánh bể mặt, trong khi đang phụ trách thư ký Hội đồng

XEM TIẾP H TRANG 4

Quân tiếp viện đầy lui địch 15 phút sau đó

★ VIỆT CỘNG ĐẶT CHẤT NỔ CĂN CƯ XÁ MỸ KIỀU Ở CẦN THƠ

Saigon.— Khoảng 10 giờ 15 phút tối 4-4, Việt Cộng đã dùng súng pháo kích vào chi Cảnh sát Nguyễn văn Tố (tục ngữ Tỷ cảnh sát quốc gia quận 6) nằm ở đốc tàu Renault đường Hậu Giang, bắn đạn 75 ly và tấn công vào chi cảnh sát này lâm bắt tập và chạy, nhiều người chết và bị thương.

Theo cuộc điều tra của nhà chức trách thì trước khi phát động kích và tấn công vào Chi, VC đã phái giả dạng quật đội V.N.C.H, chúng có lập bảo những con đường lưu thông gần chi Nguyễn văn Tố, Ngoài ra, chúng còn cắp điện làm tối đen cả vùng này, và mở cuộc tấn công.

Anh em cảnh sát bên trong không chống đỡ kịp vì trước đó đã bị những viên đạn chống pháo kích vào nằm tung lâm sập bắt và chạy dữ dội.

XEM TIẾP Y TRANG 4

PHÓ TOÁN TRƯỞNG TRUY TẦM Tỷ Cảnh sát Q.G. Long AN BỊ V.C. ÁM SÁT

TÂN AN.— Thầy Trần văn Cá, phó toán trưởng truy tầm Tỷ Cảnh sát Quốc gia Long An đã bị VC ám

XEM TIẾP X TRANG 4

KẾT QUẢ CUỘC XỔ SỐ K.T. loại 4A, AA, AAA, xổ ngày 4-4-1967

Trúng 200đ.	61
Trúng 1.000đ.	329
Trúng 2.000đ.	722
Trúng 10.000đ.	6.240 — 2.427

Trúng 20.000 đồng có những số sau đây

69.793 — 39.924
07.301 — 76.880
05.230 — 40.950

Trúng 100.000 đồng có những số sau đây

604.426 — 703.370
899.721 — 822.668
038.998

Trúng 200.000 đồng có những số sau đây

916.254 — 696051
725.355 — 543.970
145.830

Trúng lô Đặc Biệt 2.000.000 về mang số:

533.531

TRUNG TƯỚNG NGUYỄN VĂN THIỆU CHỦ TỌA Lễ đặt viên đá đầu tiên xây cất Viện Đại Học Cần Thơ

CẦN THƠ.— Lễ đặt viên đá đầu tiên xây cất Viện Đại Học Cần Thơ đã được tổ chức trọng thể sáng 4-4, dưới sự chủ tọa của Trung tướng Nguyễn văn Thiệu, Chủ tịch Uỷ ban Lãnh đạo Quốc gia.

Ngỏ lời trong buổi lễ, Trung tướng Chủ tịch nói, nước Quốc gia đang lâm vào tình trạng chiến tranh vì phải dành phần lớn ngân khoản cho chương trình xây dựng Nông Thôn, chính phủ vẫn chú trọng đến vấn đề giáo dục.

Trung tướng tiết lộ riêng đối với việc mở mang Viện Đại Học Cần Thơ, ngân quỹ Quốc Gia đã dành 173.859.000 đồng cho năm 1967.

Trung tướng nhấn mạnh: Chương trình xây dựng Viện Đại Học Cần

XEM TIẾP D TRANG 4

ĐÂY, NHỮNG LỜI KÊU CA CỦA ĐỒNG BÀO YÊU CẦU KIỂM-SOÁT la-ve, nước ngọt có... cặn

KHÁ NHIỀU TRÊN THỊ TRƯỜNG

I.— Trong thời gian gần đây, đồng bào lại Thủ đô nói riêng và toàn quốc nói chung đã kêu ca thậm tệ về việc làm hơi cầu thả trong việc bào chế nước ngọt, la ve (nói chung nhiều loại nước uống).

Thiếu hạ kêu ca vì có nhiều loại la ve lớn nhỏ vô chai rồi mà bên trong cặn cáu, rồi ra ly thì cặn trôi lên như một bầy lân quân... Dựa trên những lời kêu ca của đồng bào tiêu thụ, chúng tôi yêu cầu cơ quan hữu trách nhứt là cơ quan vệ sinh điều tra hư thực.

La ve nhiều cặn nhứt

Đồng bào cho rằng, trong các loại nước uống có 2 loại la ve, nhứt là loại la ve chai lớn có nhiều cặn nhứt...

Tiếp xúc với nhiều người mua bán la ve lẻ, với những anh em « bơm nhựa » ai nấy cũng đều kêu ca vì có nhiều khi một «kết» la ve, có đến 5, 7 chai toàn là cặn bên trong... cặn thật nhiều đến nỗi nếu những tay bơm nhựa chưa suy quác cần... cáu thì không thể nào dám ực đủ chỉ hớp một ngụm.

Khó cho những người mua bán lẻ ve lẻ

Phải chăng vì hàng tiêu thụ như

xem tiếp 2 trang 4

NỖI LÒNG GIỚI NGHÈO LÁNH LƯƠNG CỐ ĐỊNH

Một câu chuyện chở Mỹ LỠ KHÓC LỠ CƯỜI

Phóng sự của HẢI BẰNG—TÂM ĐẠM

IX.— Trong một quán rượu, chúng tôi đã có dịp nghe lóm câu chuyện đở cười đở khóc dưới đây, mà nhân vật đóng vai chính trong chuyện vẫn là một người làm việc nhà nước hàng thấp... lương không đủ sống.

Anh cảnh sát sợ rất khó với đồng lương quá ít đã phải dương đầu với nạn vật giá «leo thang» vô vô... Vợ chết, 5,7 đứa con mà anh phải nuôi, tất nhiên cuộc sống hàng ngày vô cùng chật vật.

Không thể kéo dài tình cảnh túng thiếu để khổ cho các con, anh Cảnh sát này tìm đủ cách vay mượn một số tiền mua một chiếc xe gắn máy Nhựt Bản, để vừa lên chân đi làm vừa đi chở Mỹ, sau những giờ làm việc để kiếm thêm chút đỉnh tiền nuôi con.

Bước ra nghề đầu tiên, anh Cảnh sát này ra giấu thế nào mà chở được

xem tiếp 7 trang 4

PHẢI CHĂNG VÌ KHÔNG CHỊU ĐẨY XE? Một em bé 14 tuổi bị cảnh sát nổ súng thị oai

CÔN KHÉP VÔ TỘI NHỤC MẠ HÀNH HUNG

ĐÔ THÀNH.— Lúc 11 giờ trưa 3-4, 1 chiếc xe du lịch trên xe có 1 ông cụ già ngồi, đi tới trước cây xăng góc đường Lê văn Duyệt — Phan đình Phùng chết máy.

Cụ già này liền xuống xe nhờ nhân viên cảnh sát, đang gác đèn xanh đỏ tên là B.V.A (nhờ người đẩy giùm xe cho chạy. Cảnh sát A. liền chạy vào cây xăng, kêu nấy em bơm xăng ra đẩy dùm xe. Xe chạy 1 quãng thì lại chết máy. Thấy cảnh sát nấy lại vào bắt các em bơm xăng ra đẩy lần nữa và bảo cụ già ngồi trên xe là thân nhân của 1 ông trưởng. Em bơ bơm xăng tên là Hồ văn Thăng 14t, bảo đẩy xe một không đẩy nữa, sao lại lấy tên ông

XEM TIẾP A TRANG 4

Hôm nay Xem trang 2 Hiệp Khách Hành

CHUYỆN MỖI NGÀY

• MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Phó Tổng Thống

Trong mấy ngày qua, chuyện tiết lộ... « gà » ra ứng cử Tổng Thống và Phó Tổng Thống tương lai có nhỉ sôi nổi tử chiều. Nhưng, trong tuần này, như L.L đã viết trên mục nầy trước đây, chắc chắn là đồng bào sẽ được biết rõ ràng có những con « gà » nào sẽ vào trường đấu rồi.

Hiện giờ, dù chưa trình... tên tuổi, nhưng trong lúc mà cựa, nhưng có lẽ dư luận đoán cũng bằng lấy gì làm sai lắm.

Tới giờ phút nầy, người ta đã ý nhiều nhứt tới 3 liên danh. Đó là liên danh của ông Thủ Tướng Trần văn Hương, liên danh của một Tướng lãnh, và liên danh của ông Phan Khắc Sửu đã từng được xác nhận.

Nhưng, đã rồi bà con xem, cuộc bầu cử Tổng Thống tới đây sẽ có ít nhứt là 5 liên danh ra tranh cử. Càng nhiều càng tốt chớ hằng sao.

Tuy nhiên, dù thế nào đi nữa, thì 3 liên danh đã được dư luận nêu tên tuổi được kể là... mạnh nhứt hiện giờ. Cái mạnh đó nó cũng mạng ngừa lắm, vì vậy mà chính ông ông cử viên Phó Tổng Thống của liên danh mới có giá trị quyết định... thắng bại.

Tuyên bố

Ngày mai nầy (6-4), các ông bà đân biểu trên... lập pháp (từ lập hiến chuyển sang) lại bắt đầu nhóm họp để thảo các các luật bầu cử sắp tới theo lời yêu cầu chánh thức của Ủy ban Lãnh đạo Quốc-gia.

Trước sức cầu cự • tái ngộ • tay bắt mặt mừng... cần ngài lại 6 tháng nữa, L.L mạo muội xin bồi các cụ một điều thật.

Đó là chuyện Hiến pháp được ban hành ngày 1-4 nhưng đã có hiệu lực chưa ? Nếu chưa, xin các cụ cũng lên tiếng giùm Bằng đã có hiệu lực, cũng xin các cụ mãn ơn long trọng tuyên bố với quốc dân đồng bào *Kể từ giờ phút nầy, toàn dân được đi mỗi người nhỏ lên trên lưng mặt bàn Hiến pháp vừa hành tập do tình minh tăng 2 bữa nay để chiếc theo đó mà hành động. Nếu có ai cần tra điều chi, chúng tôi hàng bưa giờ... thụt đầu ra sẽ... chết hết mình.*

Như giảm điều trên, thưa các cụ, như vậy việc soạn ti'ơ các các luật bầu cử tới mới đáng đồng tiền bát gạo đây.

ĐỆ TÂM CHU NIÊN của Chính Luận

SAIGON.— Bác sĩ Đặng văn Sung Chủ Nhiệm nhựt báo Chính Luận lúc 18 giờ 30 chiều 4-4-67 đã tổ chức tại nhà hàng Continental một tiệc trà nhau dịp đệ tam chu niên nhựt báo Chính Luận (3 tuổi).

Tham dự tiệc, trà thân mật ngoài đông đảo thân hào kỹ giả trong và ngoài nước, có nhiều đân biểu Quốc hội, nhân sĩ thân hào Thủ Đô và ông Trần văn Ân Cựu Đốc TTDC.

bình minh — Kịch Trường

BÁO CHÍ VÀ KỊCH TRƯỜNG

LỢI VÀ HẠI CỦA KỊCH TRƯỜNG TỰ - DO

của TRẦN.TỬ-VĂN

BÀI III— Điều mà người ta ở sự tự do quá trên dưới chế độ tự do dân chủ, nhứt là đối với một quốc gia vừa được giải phóng, dân chúng đang khao khát tự do.

Bởi vậy quốc gia nào cũng có đặt ra những luật lệ chung và luật lệ riêng cho mỗi lãnh vực. Ngoài ra nhà cầm quyền còn áp dụng những biện pháp hành chánh để kịp thời đối phó hay ngăn chặn mọi hành vi tránh quá trên phương hại nên an ninh chung, hoặc gây ảnh hưởng không tốt cho nền giáo dục, cho thuần phong mỹ tục.

Trên đây là chế xét đến tình trạng các quốc gia thái bình. Đến như một nước đang lâm chiến, dĩ nhiên có những hoàn cảnh đặc biệt riêng của nó.

Trở lại Kịch trường, người ta không thấy có nước nào đặt ra luật lệ riêng chế độ áp dụng cho địa hạt nầy. Mà chỉ có những biện pháp nhằm ngăn chặn sự lợi dụng kịch trường để truyền bá lý tưởng chánh trị, ngược lại đường lối chủ trương quốc gia, hoặc để thâu mãn tự tưởng quá trớn về thuần phong mỹ tục v.v...

Biện pháp ngăn ngừa đối với kịch trường là sự kiểm soát hay kiểm duyệt. Đó là biện pháp VNCH đã và đang áp dụng. Và trong tác Hiến pháp chúa ấy, nhơn khoản 2 Điều 12 của Chương II nói về «Quyền lợi và Nghĩa vụ công dân». (1)

Kiểm duyệt kịch trường, theo chúng tôi hiểu, là sự kiểm duyệt các sản phẩm sắt trình diễn, nhằm vào 3 phương diện: chánh trị, giáo dục, thuần phong mỹ tục. Chứ không có lý do gì mà kiểm duyệt... nghệ thuật, như diễn xuất ca ngâm, trang phục tranh cảnh v.v..

Bây giờ chúng ta thử nghĩ đến kịch trường tự do, tức là soạn phẩm trình diễn sẽ không kiểm duyệt.

Trong tình trạng tự do nầy, nếu có một sản phẩm quý ý truyền bá những tư tưởng ngược lại những tư tưởng ngược lại đường lối quốc gia đã ghi rõ trong «5 điều khoản căn bản» của tác Hiến pháp, thì nhà cầm quyền phải đối phó cách nào?

Bảo bảo chỉ tự do, tức không có kiểm duyệt, nếu có xảy ra tình trạng kể trên, tôi bảo ý sẽ bị tịch thu ngay, nghĩa là ngăn chặn kịp thời sự phổ biến. Đó là chưa kể đến việc truy tố chủ nhiệm hay tác giả ra tòa tùy trường hợp vi phạm.

Bên kịch trường, nhà cầm quyền không thể bắt buộc ngưng trình diễn nửa chừng. Thế du, tuồng có 3 màn mới diễn được 2 màn chỉ có tự cam thiệp của chánh quyền, buộc đoàn hát phải ngưng diễn?

Nếu xảy ra sự cố ông bách nầy, sẽn gió hay chả gánh sẽ có lý do chánh đáng chống lại: «Nơi màn 3 và ở bài kết cuộc sẽ những sự kiện đánh đổ quyền sự việc và tư tưởng đã trình diễn và phải hiện ở 2 màn đầu. Hãy chờ xem hết tuồng rồi sẽ biết!»

Nhưng, sau khi xem hết tuồng, nhà cầm quyền nhận xét, tuồng nầy vẫn có phương hại quốc gia về một trong 3 phương diện chủ yếu (chánh trị, giáo dục, thuần phong mỹ tục). Phải cấm diễn trước cùng chúng.

Một gánh hát bị cấm diễn một tuồng, cũng như đối với một tờ báo, đã bị tịch thu một số. Nhưng, cái hậu quả lại khác nhau.

Với một tờ báo, trong 1 tháng bị tịch thu một hay hai số, chưa thể gây sự phá sản cho chủ báo. Cái đối với một gánh hát, cũng trong một thời gian 30 ngày mà bị cấm diễn một hay hai tuồng, là hầu gần rất có thể tạ nghiệp, giải hát sẽ rã.

Bởi vì, khi dựng lên một vở hát, tốn kém rất nhiều từ công lao đến tiền bạc. Như vậy giả để mất một thời gian viết tuồng, nghệ sĩ phải tốn nhiều tập dượt, chủ gánh còn tốn nặng hơn hết: trả lương nghệ sĩ ăn tập, mua sắm y phục, trang cảnh.

Bao nhiêu tốn kém kể đã rồi chỉ diễn có một buổi là... bị cấm. Mà khác, về tình thần, khi một số báo bị tịch thu, là không có tờ báo nào... lọt ra người, còn một tuồng hát, phải chờ xem trên buổi công diễn, nhu cầm quyền mới quyết định được, như cấm diễn, thì cũng đã có một số khán giả... được xem mặn nhản rồi.

Do đó, dù nhiều tuồng nầy cũng đã tạo được ảnh hưởng trong quần chúng. Trong hoàn cảnh nầy, không khác nào một số báo bị tịch thu mà lại các giả... lành một mớ rồi.

oOo

Tóm lại, chúng tôi hiểu «kiểm duyệt kịch trường» như tư cũng tác Hiến pháp đã ghi, là kiểm duyệt trước các soạn phẩm trình diễn ảnh hưởng các tiếu chuẩn nào đó liên hệ đến quyền lợi tối thượng của quốc gia.

Chúng tôi cho hiểu rằng, sở dĩ kịch trường cần đặt dưới chế độ kiểm duyệt bởi vì lãnh vực nầy rất quan trọng về tuyên truyền, có nhiều yếu tố để gây kích cảm đối với dân chúng không cần đọc hết một tích đã vận hóa ở mức độ nào, song kịch trường lại không có quy chế hay đạo luật riêng.

Đã là, chúng thì chưa xét đến hoàn cảnh lâm chiến của V.N. một cuộc biến tranh tất phức tạp, vừa quân sự, chính trị và ý thức hệ, dường đâu nhau gay gu từng giờ, từng phút.

Trên nguyên tắc dân chủ, kiểm duyệt các sáng tác phẩm và sự vi phạm tự do của con người. Rất đúng ý. Và chúng tôi cực lực phản đối.

Song le, hoàn cảnh và thực tế lại đi đúng với Nguyên tắc. Do đó, các nhà lãnh đạo quốc gia phải buộc lòng áp dụng các biện pháp thích ứng với thực tế để hoàn cảnh tạo ra, đặt khỏi phải sai Nguyên tắc. Nhưng Điều 12 của tác Hiến pháp vừa ban hành đã ghi rõ:

— 1) Quốc gia tôn trọng quyền tự do tư tưởng, tự do ngôn luận, báo chí và xuất bản miễn là sự hành sử các quyền nầy không phương hại đến danh dự cá nhân, an ninh quốc phòng hay thuần phong mỹ tục.

2) Chế độ kiểm duyệt không được chấp nhận, ngoại trừ các bộ môn Điện ảnh, Kịch trường.

3) Một đạo luật sẽ ấn định quy chế báo chí.

Cái tự tức tiên kiến. (Gouver ner c'est prévoir). Tiên kiến để ngăn ngừa. Vì nghĩ ngăn ngừa các biện pháp hành chánh hơn là những hành vi đạo đoàn trước một sự việc xảy ra làm phương hại quốc gia mà nhà cầm quyền không tiên kiến được để có sẵn biện pháp ngăn chặn.

Theo chúng tôi, một việc làm tối cần của giới kịch trường, là theo dõi thủ tục và có thể lẽ kiểm duyệt sẽ như thế nào có gặt gù không? Có gây trở ngại cho sản khẩu không? Có bịp nghệ tư tưởng quốc gia và sản phẩm Nghệ thuật hay không?

Nếu có, không riêng giới kịch trường, mà tất cả các giới trong xã hội phải như tế phân đó.

Trong đó viết bảo, chúng tôi không thích thích lối mỵ dân, chỉ lấy quyền lợi tối thượng của quốc gia tiên hết, và viết theo ý nghĩ của chính tôi. Đã có của nhân và thập tuyên thì không ý nghĩ của chúng tôi cũng có thể tương cá thể sau. Do đó, chúng tôi tập cho mình một tính thản thiện chí sẵn sàng sửa sai.

Nhưng điều kiện tất yếu là hãy cùng nhau đóng chung trên một lập trường Quốc gia, Dân tộc.

HẾT

1) Trong «tuyên ngôn của giới sản khẩu về việc kiểm duyệt Kịch Trường»... đăng trên báo «Tiền Tuyến» số 30-5-64, thầy ghi «Chương 9, Điều 11, Khoản B» của tác Hiến Pháp «công nhận sự kiểm duyệt kịch trường!! Không rõ, báo T. T. sắp lộn hay tuyên ngôn viết lầm? Tân Hiến Pháp chỉ có 9 chương. Mà Chương 9 là chương cuối cùng, gồm 10 điều. từ 108 đến 117, đặc biệt quy định các «điều khoản chuyển tiếp» không có Điều nào có khoản nào nói về kịch trường.

Điều nói về «kiểm duyệt kịch trường» là Điều 12, khoản 2 của Chương I, ai,

BINH-MINH nhựt báo đứng đắn và thẳng thắn ấn sự thật...

DỊP TÂN HOA LAN TRỞ LẠI THỦ-ĐÔ

MỘT CỬ CHỈ CỦA CÔ ÚT BẠCH - LAN VỚI BÁO CHÍ

Sau 2 tháng lưu diễn các tỉnh miền Tây, đoàn ca kịch «Tân Hoa Lan» đã trở lại thủ đô, diễn tại rạp Hưng Đạo từ đầu tuần lễ nầy.

Dịp tái ngộ khán giả mộ điệu Đô thành, cô Út Bạch Lan có một cử chỉ đáng chú ý, trước hết đối với nhóm ký giả phê bình kịch nghệ. Mọi các bạn đọc nguyên văn bức thư của cô Út gửi cho các ký giả đuổi đây:

Kính Anh,

«Những buổi đầu kịch đoàn TÂN HOA LAN khai trương, tôi đã đoàn công chúng mà tôi (Út Bạch Lan) và Ban Giám Đốc Đoàn đã cố gắng phát hiện sơ sót, nhứt là sự liên hệ nghề nghiệp và tình cảm giữa chúng tôi (đoàn hát) và quý Anh (Ký giả phê bình kịch nghệ).

Nay chúng tôi xin chuộc lại những sơ sót đó.

«Nhân có cuộc chỉnh đốn nội bộ đoàn, chúng tôi thành thật kính mời Anh đến dự buổi cơm thân mật vào đúng 17 giờ 30 ngày 3 tháng 4 dl. 1967 (tức chiều thứ hai) tại nhà hàng THANH THẾ (lầu), Để tiện thể mời quý anh dự khán buổi khai trương vở hát xã hội Ngọn cỏ gió đùa của NGỌC DIỆP.

«Sự có mặt của anh, là niềm an ủi sâu đậm cho tôi và toàn thể anh em nghệ sĩ.

Kính,

Ký tên

Thái độ của chúng tôi

Thật ra, trước đây, chúng tôi không dự buổi khai trương của đoàn Tân Hoa Lan tại rạp Quốc thanh hôm đầu năm dương lịch, là để tỏ tình đoàn kết với anh em ký giả kịch trường đông thời nhìn nhận thái độ chúng của anh em là đúng.

Nói rõ hơn về thái độ của chúng tôi từ hãy lâu nay đối với các đoàn,

Chúng tôi không bao giờ nói *ép* các đoàn phải mời chúng tôi đi xem hát. Nhưng khi chính đoàn hát tự ý mời ký giả đi xem, thì chỉ nghĩ phải tương đối xứng đáng.

Mời nghĩ... trong kẹt hoặc ế mất hàng ghế chót, là sự... khinh bỉ, là cái mời bắt buộc. Chúng tôi không chấp nhận lối mời... bố thí nầy.

Phận sự chúng tôi là vì độc giả mà phải đi xem hát để phê thuật. Đoàn nào mời, thì cám ơn Không mời, thì chúng tôi mua vé. Có đoàn mời mặt cách trọng vọng, song chúng tôi vẫn từ chối. Để mua vé xem, chỉ vì muốn ủng hộ đoàn.

Do đó đối với chúng tôi, khăng hề Cô chuyện viết bài theo vé mời hoặc vé mua. Chúng tôi viết theo lưu tâm và nhứt định theo đường lối sáu.

Trở lại đoàn «Tân Hoa Lan», chúng tôi đã tỏ thái độ một lần cùng với thái độ chung của anh em. Tuy nhiên, không hề xem THL là thù nghịch. Nhứt định không. Bằng cớ là sau «vụ ký giả tố thái độ» chúng tôi vẫn viết «THL mở cách đúng đắn.

Đến bữa cơm thân mật của cô Út Bạch Lan thất mời anh em ký giả KT hôm chiều thứ hai 3-4-67, chúng tôi đành... vắng mặt. Vì chúng tôi không thích những bữa ăn «để thông cảm»

Và lại, như đã nói, phải tỏ thái độ, song không hề hèn giận thì với chúng tôi, không có vấn đề «thông cảm» đù bằng hình thức nào, với đoàn T.H.L.

Cái việc THL gởi thiệp mời chúng tôi xem tuồng xã hội «Ngọn cỏ gió đùa» của Ngọc-Diệp (tức «Tuyết tình ca III) vào tối thứ hai 3-4-chúng tôi thật là tiếc mà không đi xem được. Một lẽ, trong ngày đó đang mệt, hai là rủi làm mất cặp kính vào buổi trưa hôm ấy, chưa tìm mua kịp, nên có xem cũng chẳng thấy gì cả.

Dù sao, chúng tôi cũng cám ơn bà ý của cô Út và ghi nhận nơi đây thiện chí của cô.

T.T.V.

Các chứng ho
Ho khan, ho có đàm, ho phong, rang tê buyn, ho lâu ngày ho mãi không được gây yếu mệt mỏi, ho về đêm, ho suyễn.
Sản phẩm ho đây dứt khoát dứt tận tự) với:
PHÉ TẠNG BỬU LA VẠN LINH
(Có đặt bán ở các tiệm thuốc Bắc)
532, Đường Khánh — CHOLON
K.N. số 60 ngày 18-12-63.

CÁC CHỨNG BỊNH Tê thấp, đau xương, nhức gân, tê bại, ngũ gân di dưng khó khăn, người da tê lạnh, tê đầu ngón tay ngón chơn, ê ẩm nhức thân mình, đau lưng nhức mỏi, Gối cả hàn đêm đau mình, khó ngủ, các chứng phong thấp nên dùng thuốc:
HOÀN KIỆN ĐƠN LA-VẠN-LINH
2 loại: hoàn mật và ngâm rượu (có đặt bán ở các tiệm thuốc Bắc)
(K.N. số 605 ngày 18-12-63)

Các chứng bệnh về tim
Đau tim, lớn tim, yếu tim, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm chóng vánh, mệt, nhứt, mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giựt mình, hoảng hốt, thần kinh bất an. Dùng thuốc:
BỔ TIM TÂM CHÍ BỬU (LA.VẠN.LINH)

Trong thời kỳ thai nghén
Để bồi dưỡng cho qui Bà được khỏe khoắn, ngủ yên, ăn ngon và trị các chứng ưa mửa, mệt mỏi, bón, đau lưng, đau bụng, qui Bà dùng thuốc:
DƯỠNG THAI CHÍ BỬU LA.VẠN.LINH
Đến ngày sanh mau, em bé cứng mạnh (có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
Tổng phát hành: số 532 Đường Khánh Cholon
(K.N. số 606 610 ngày 18-12-63)

◆ Nguyên tác của KIM DUNG
▲ HÀN GIANG NHÂN dịch thuật

91)

CHƯƠNG 20

YẾN LẠP BẤT CỰC

Hai anh em lại thương nghị: Phân đã giải nay là một bài thơ cổ của Lý thái Bạch mà chúng tôi lại bị hàng vô biên thô lỗ, tuy biết được một chút chữ nghĩa, nhưng không thể nào hiểu được nổi thơ chứ nói chi đến thơ Lý. Xem chừng sếu không phải là tác kiểm vào vô thì khó hiểu rõ được đó giải. Thế rồi tại bọn chúng Mộc huynh đệ chia đường vào Trung nguyên. Hoa nhau một năm, mỗi người thu lấy bốn tên đệ tử. Những người đệ tử phải là hạn nhỏ sinh đầy đủng kinh luân không thì cũng là những tay danh sĩ văn tài mãn tiệp.

Lão đo tay trỏ vào bảy tám tên đệ tử mặc áo vàng và áo xanh nói tiếp:

— Chúng đâm giấu gì liệt vị mà phải đệ tử nay giả tý vào thì thì giết tiếu sẽ hàn làm để nhọc trở bàn tay. Bạn đầu chúng đến đảo Long, Mộc chưa đến chúng cam tâm. Nhưng sau chúng vừa học vô công vừa nghiên cứu đã giải rõ ai nay tính nguyện sống chết ở đảo vì hy hiểu tăng học vô luyện công thế hơn đọc sách lam quan.

Quân hàng nghe Long đảo chưa nói học vô luyện công thế hơn đọc sách lam quan đều lấy lâm vừa lòng. Nhiều người bắt giác gật đầu khen phải.

Long đảo chưa lại nói tiếp:

— Nhưng tiêm để tử nguyên là đanh sĩ xuất thân nay nghiêu cùng đã giải xong mới người hiểu một cách, chẳng những không làm cho Mộc huynh đệ hiểu thêm được điều gì mà còn khiến cho hai anh em tại bạ càng gì vào chỉ bỏ đã.

Bạn tại hạ không biết lâm thế nào, trong lòng rất là phiền muộn. Nếu bà đi cùng không đành lòng. Mặt khác Mộc huynh đệ tại bạ: «Hiệp nữ không bực tính thì mà về vô học không ai hơn được Diệu đế đại sư, mặt vị cao tăng chùa Thiếu Lâm. Chúng ta sau không mời lão nhân gia tới đây để chỉ cho một chuyện? Tại hạ nói: «Diệu đế là cư đã hơn bui chục năm không ở hội gì đến thế sự, chẳng mời lão nhân gia không chịu đến.

Mộc huynh đệ liền bảo: «Thế thì chúng ta sao không chếp thêm một bản đưa đến chùa Thiếu Lâm để nhờ lão nhân gia coi sao? Nên Diệu đế đại sư không rời gì đến thì ít ra cũng phải. Đã giải nay có cũng hơn lạch lạc. Bạn đó chúng ta chẳng hơi đâu mà nghiên cứu thêm cho mệt». Tại ba liền vỗ tay khen: «Kế sự rất diệu! Chúng ta cứ thế chép thêm một bản nữa đưa tới Ngu Trà đao trưởng phái Vô Dương và cũng phái Thiếu Lâm và phái Vô Dương nhỉ tiếng nhất trên chốn giang hồ. Hai vị cao nhân đó nhất định có kiến thức siêu việt». Chúng tôi liền sao đề giải rất kỹ, cả nét vẽ lẫn chữ chưa không sai một chút nào. Đồng thời chúng tôi nghiên cứu lại mừng rỡ như phát điên vì nghĩ rằng cứ theo đề giải mà luyện tập thì vô công minh sẽ tới chỗ Lão đạo hoặc hơn chẳng có người thứ ba nào bì kịp. Nhưng cùng luyện tập tại cùng đi sau vào những nghi ngờ khó hiểu. Lúc chúng tôi đi lên chùa Thiếu lâm thì không muốn đầu điểm gì nữa, chỉ mong sao có người giải khai được mối nghi ngờ đã sầm chết trong lòng bây lâu nay, thì dù có phải đem đề giải công bố ra thiên hạ cũng chẳng có gì đáng tiếc.

Hai anh em tại ba vào chùa Thiếu Lâm rồi bỏ đề giải vào trong bao thơ nhờ Tri khách tăng đệ lên cho Diệu đế đại sư. Bạn đầu Tri khách tăng không chịu y nói là Diệu Đế Đại Sư đã đóng cửa ẩn cư lâu năm không giao thiệp với người ngoài lâu rồi. Hai anh em tại ba bèn lấy mỗi người một chiếc bỏ đoàn ngồi giữa công chùa Thiếu Lâm suốt bảy đêm ngày khiến cho sư sãi trong chùa không có lối ra vào. Tri khách Tăng không sao được đành đem phong thư đề trình đại sư.

Lão đọc xong thư nói:

— Tuy miệng lão chỉ nói hỏi hơi lạ ngài chẳng cùng chùa Thiếu Lâm, nhưng thực ra cáo chuyện đau có đề đáng thể được? Trong thời gian nay chắc đã xảy ra nhiều cực rối rắm mà đây rồi bạn cùng chùa Thiếu Lâm không có cách nào đuổi được hai lão nay đi mới chịu đưa thơ vào.

Long đảo chưa lại nói tiếp:

— Tri khách tăng chịu cầm thơ rồi, anh, em tại ba mới dám ra khỏi công chùa Thiếu Lâm xuống chân núi Thiếu Thất chờ đợi.

Chờ chúng nửa giờ thì thấy Diệu đế đại sư đi ra vô chỉ hỏi cặc lốc mặt câu: «Đâu rồi?» Mặt huynh đệ liền hỏi lại: «Phái chúng cho đề mới mợi vị nữa?» Diệu đế đại sư đáp: «Phải rồi! đề mới Ngu Trà! Ba người lên đến nơi Vô dương Diệu đế đại sư nói, «Lão tăng là Diệu Đế ở chùa Thiếu Lâm muốn ra mắt Ngu Trà» Rồi đại sư không chờ thông báo là thẳng vào trong. Diệu đế đại sư chùa Thiếu Lâm là một nhân vật lừng danh võ lâm, bọn đệ tử Tử phái VôDương không ai dám cản trở Anh em tại ba cũng theo vào.

Diệu đế đại sư vào đến trại phòng, chả thanh tư của Ngu Trà đao trưởng liền bước đã giải coi chiếu thư nhất biểu diện một lượt, Rồi không nói câu gì, trở gót đi luôn. Ngu Trà đao trưởng sửa kinh hãi vừa mừng thầm Lão công không hài lí, đi theo Diệu Đế đại sư lên chùa Mộc Long. Diệu Đế đại sư tinh thông tuyệt nghệ của phái Thiếu Lâm. còn Ngu Trà đao trưởng kiếm phép thông thần. Hai vị đều là nhân vật tuyệt dinh mà võ lâm đều công nhận. Hai vị tới đảo Long Mộc rồi liền lập tức xen luyện đề giải.

Anh em tại ba trong thấy hai lão giải giống nhau, chỉ bài đông một vài điểm nhỏ thôi. Tử thăng thế hai ý kiến chia rẽ nay nó khá nhiều Đến thăng thứ ba hai vị không muốn gửi tư cách lão nhân ngồi cối đối nữa. Chỉ vì cách giải thích đã giải mỗi người một lối, không hợp nhau mà tranh cãi tranh chấp khịch lịch. Thậm chí... Hai ái! Hai vị xây cược động thủ.

Quân hào kinh ngạc vô cùng. Có người hỏi lại:

— Cược tý võ xây giữa hai vị cao nhân này đưa đến chả ai thắng ai bại?

Xem tiếp trang 4)

Mỹ-dung lộ HỒNG NGUYÊN
Làm cho da mặt mịn màng Tiêu tan các nấm đen, các thứ mụn trên mặt và rôm Sảy cho trẻ em
Nhà thuốc Hồng Nguyên
216 Nguyễn Hoàng Chợ lớn
các hiệu thuốc bắc đều có bán

GÓP Ý KIẾN VỚI BAN TỔ CHỨC CUỘC TRÌNH DIỄN THI ĐUA « VĂN NGHỆ TOÀN THÀNH »

II.-TỪ TỔ-CHỨC đến Ban Giám khảo... như thế nào

Của Hoàng Phạ, Lam.Thảo, Isa Song Hoàng

Và việc tổ chức rất luộm thuộm

Thật vậy, với tường hợp tổ chức quy mô (toàn đa thành qua 8 quận) và với mục tiêu cao đẹp như nói trên người ta rất tiếc công việc tổ chức hết sức luộm thuộm. Người tế nhạo có thể đã thấy kịch sĩ V.N rất cùng một ông bạn nhân viên khác, nhưng tại sao chỉ có 2 trong khi nhân viên 8 chi của tâm quận cùng đến đông đủ những không thể kết nạp trước thế nào phụ giúp cho Ban Tổ chức?

Trong suy luận nầy cho nên đã có những sự kiện vụn vặt đáng buồn xảy ra:

— Xuống ngồn viên đọc chiếm Micro, muốn nói thế nào, giới thiệu gì tùy hứng Lão lân chưóc như lang quang đến ông VH phái nhảy lên chơm vào vài câu rồi xuống. Thật khó coi!

— Danh sách xướng ngôn loạn xạ ngẫu, quận nầy lẫn quận lân.

— Tự nhơn lại đặt cái bục đứng (dành cho trẻ em để rồi cứ từ đứng cao lồng nhỏng. Thật khó nhìn!

— Không cất dạt trước hay nhắc chừng ban dự thi để người cái màn sân khấu hết động đã là sịch hay vô.

— Mỗi phụ điều không ăn định trước, rồi cứ xen vô để rồi khi đang diễn và muốn cắt lại diễn (đáng khen cho) lại cắt dứt (so kéo dài) khiến máy vui (tường hợp ban kịch đang quận 5)...

Đó chỉ là đại khái nhưng là cái đại khái có tích lũy nhiều chất phấp nhân cho kỳ sau hoàn hảo hơn. Người ra điểm quan trọng khác là yếu tố thời gian. Sao không khởi sự từ buổi sáng cho trọng thời gian, lại gộ bỏ, đến cuối tự 15g đến phải kéo dài qua nửa đêm mà các mép chắt không còn mỹ quan khán giả, thì còn gì hào hứng thì thế.

từ ban giám khảo đến chấm điểm

Ai cũng thấy tính cách quan trọng của cuộc quần hùng tựu hợp nầy và vì thế uy tín của ban chấm thi cũng như phương thức lâm việc của ban nầy đáng vai trò rất quan trọng trên toàn diện nếu không muốn nói đến phần tổ chức.

Nhìn thành phần ban chấm thi, khách sành điệu có cảm tưởng gì? Xin đừng hiểu lầm rằng ở đây để cập đến cá nhân, kẻ viết bài chỉ nhằm trong tâm đại cuộc, xây dựng chung mà thôi. So với ban giám khảo hàng tuần chấm thi tuyển lựa của đài phát thanh ra sao và nếu so sánh phái chăng cuộc tựu hợp ở đây càng quan trọng hơn bao lần.

Vậy thì nguy tại Đô thành tại sao không mời được những người chuyên nghiệp (cán bộ, tỉnh đã, uy tín...) ở như vậy để cho khán giả hàng thưởng. Với tài danh Trần Xuân Ngã biểu diễn được mọi thứ nhạc cụ, cũng như Thanh Kim với nghề đàn xoáy ốc và cả Thanh Hoa hàng tuần ca hiếu diễn xô sô rất tài tình... thì ai cũng không thấy cần, thấy cố tình lần lộn giữa tính cách trình diễn chuyên nghiệp (văn khiêu) với cương vị Giám Khảo Chấm Điểm Thi (như kỳ giả chuyên nghiệp) hay những Năm Nhơn Cư Duy Lân... (cô nhạc) và những Dương thiều Tước, Thâm Oanh, Lê Thương Minh Trong... (văn...) là không đại chính quy nên đã... và đi nhiên là kết quả cũng theo cuộc đó.

Tức nhiên có thể đặt vấn đề khán giả mà nhưng đó lại là vấn đề khác mà người cố tính thân trách nhiệm không thể không để ý.

Nhìn kết quả tuyển bố điểm 25-3 với:

— Ngọc Tú nhất cổ nhạc.

— Chương Liêu nhất tân nhạc và

— Vũ điệu Điểm Bích Lành số 1...

Khách sành điệu theo dõi cuộc chuyển phải thở dài.

Tại sao? Vì ai lại không biết Ngọc Tú vẫn khái nguyện kỳ tuyển của nhạc viên ở Ut Trong « ban Trường Giang) hiện là một trong các ban có nhiều nghề ai tết tài tự quen biết.

Vậy Ngọc Tú đã có danh dì là kịch sĩ chuyên nghiệp đã quen sân khấu mà để cho lâm thì sinh và được chấm nhất thì lợi gì thêm cho anh và ý nghĩa gì cho cuộc thi?

Lại nữa, chăm Huyền Trân, giải nhì là chuyên bật ngờ vì Huyền Trân có rất sứt, vì đã có cảm tưởng gì? Xin đừng hiểu lầm rằng ở đây để cập đến cá nhân, kẻ viết bài chỉ nhằm trong tâm đại cuộc, xây dựng chung mà thôi. So với ban giám khảo hàng tuần chấm thi tuyển lựa của đài phát thanh ra sao và nếu so sánh phái chăng cuộc tựu hợp ở đây càng quan trọng hơn bao lần.

Vậy thì nguy tại Đô thành tại sao không mời được những người chuyên nghiệp (cán bộ, tỉnh đã, uy tín...) ở như vậy để cho khán giả hàng thưởng. Với tài danh Trần Xuân Ngã biểu diễn được mọi thứ nhạc cụ, Ngọc Tú nhất cổ nhạc và Thanh Hoa hàng tuần ca hiếu diễn xô sô rất tài tình... thì ai cũng không thấy cần, thấy cố tình lần lộn giữa tính cách trình diễn chuyên nghiệp (văn khiêu) với cương vị Giám Khảo Chấm Điểm Thi (như kỳ giả chuyên nghiệp) hay những Năm Nhơn Cư Duy Lân... (cô nhạc) và những Dương thiều Tước, Thâm Oanh, Lê Thương Minh Trong... (văn...) là không đại chính quy nên đã... và đi nhiên là kết quả cũng theo cuộc đó.

Tức nhiên có thể đặt vấn đề khán giả mà nhưng đó lại là vấn đề khác mà người cố tính thân trách nhiệm không thể không để ý.

Nhìn kết quả tuyển bố điểm 25-3 với:

— Ngọc Tú nhất cổ nhạc.

— Chương Liêu nhất tân nhạc và

— Vũ điệu Điểm Bích Lành số 1...

Khách sành điệu theo dõi cuộc chuyển phải thở dài.

Tại sao? Vì ai lại không biết Ngọc Tú vẫn khái nguyện kỳ tuyển của nhạc viên ở Ut Trong « ban Trường Giang) hiện là một trong các ban có nhiều nghề ai tết tài tự quen biết.

Vậy Ngọc Tú đã có danh dì là kịch sĩ chuyên nghiệp đã quen sân khấu mà để cho lâm thì sinh và được chấm nhất thì lợi gì thêm cho anh và ý nghĩa gì cho cuộc thi?

Lại nữa, chăm Huyền Trân, giải nhì là chuyên bật ngờ vì Huyền Trân có rất sứt, vì đã có cảm tưởng gì? Xin đừng hiểu lầm rằng ở đây để cập đến cá nhân, kẻ viết bài chỉ nhằm trong tâm đại cuộc, xây dựng chung mà thôi. So với ban giám khảo hàng tuần chấm thi tuyển lựa của đài phát thanh ra sao và nếu so sánh phái chăng cuộc tựu hợp ở đây càng quan trọng hơn bao lần.

Chính T.Hoa đã ra đầu cho Huyền Trân cách đứng và chỉ lúc vừa bước ra. Vậy giám khảo Thanh Hoa đã chấm sao đây? Có thật sự công tâm chấm khi em mình đang trình bày rất kém trước mặt?

(Còn nữa).

Ký Kịch nghe điện thoại

Chuyện trong làng

Oan lắm

— Allô cậu Ký Kịch ơi.

— Cô Bạch Huệ đấy à?

— Vâng, tôi muốn nói chuyện nay

— Chuyện Đài thay đổi và bớt nhiều Ban Cải Lương đấy à?

— Tuy đã là cuộc sống cùng đăng lưu ý nhưng việc nầy buồn hơn. Số là tại tài tử Nguyễn Du đón nào cũng mang ơn chị Bảy Quân ghê lắm.

— Ở, thì nhờ đi chớ nói với Ký lắm...

Chạn tại, tiếng BH tiếp:

Biết vậy, nhưng gần đây người ăn nhân của nghệ sĩ tại tui đó là lại bị oan. Cậu Ký nghĩ một người đã bao mà tại mang tiếng gian tham mới đang buồn chớ.

— À thì ra... những ông chị em nghệ sĩ xóm Nguyễn Du muốn khoe lòng tốt của người ơn! Chuyện đâu cón có đó, lo gì mà than thở hả anh chị em nghệ sĩ mình?

Một cảnh Thiên hương

— Allô, Ký kịch gọi thăm anh Trần tự Văn.

— Cám ơn Thanh Cao nè Kim Chưởng ra sao?

— Sau vở Người Nhện Trăng kẻ... bạc, bị giỏ đến phiền anh em khác, rồi vở Một Cảnh Thiên Hương mới hết kẻ đó.

— Loại nào?

— Đã xử Ai Cập Hy Lạp, bình thức hay hoàng lắm nhen.

Vậy càng mắc... hết bạc nữa đi.

khỏ lắm

— Allô, anh Ký Kịch

— Vô minh Quang?

— Vâng, em cho anh hay, em khỏ quá trời.

— Tạo nây coi bách quá sao lại cũ ng than?

— Dạ, em mới mất chiếc Honda thành ra... nghèo trở lại, Khỏ là phải rồi?

Nguy đa

— Allô, anh Ký kịch.

— Nghệ sĩ Hà Hải đây à? Đi đoàn nào?

— Allô, em nghỉ bài Tân Hương Hoa lận. Bi giờ lâm ăn khá lắm, lâu lâu trở lại bạn bè Năm Hỉ, Huỳnh Minh thăm chơi đó ghiền.

— Vậy, kêu Ký Lân gì?

— Nhưng em đang... ngay tình đi... phiền lưu trở lại đây.

— Sao?

— Dạ bằng nhiên sự em nó... xem đu em hết đa là gì đó đình lớn em khỏ quá nên nghỉ vậy đó.

Lả nghệ sĩ rằng mà... chịu, đường lắm cam ngày đa.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN

Số 176 ● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

HỒI 50

CUỘC ÁC ĐẤU GIỮA HAI TAY NỮ ÁC MA

Theo sự phỏng đoán trước kia, chúng đã đặt gia thuyết Đồ Long kiếm khách là cha ruột mình Hồng Lâu chủ nhân là tình nhân của phụ thân. Sở dĩ mụ ta tự hạ sát mẫu thân là vì lý do muốn đoạt lấy hoàn toàn tình yêu của phụ thân, hoặc vì một nguyên nhân nào khác.

Huyết y nương từ lại nói là mụ có hai mối kim thoa thì một mối mụ giữ trong người còn một mối giao cho con gái lớn là Bách Linh Nữ Không Ảnh Hằng. Vậy mối kim thoa mà Hồng Lâu chủ nhân đã dùng để sát hại mẫu thân chúng có thể là mụ lấy ở Bách Linh Nữ.

Theo lời Huyết y nương từ thì Bách Linh Nữ đường như mất tích, cũ lẽ mụ gặc tin Vô Hậu lão nhân đang điều tra xem chủ nhân kim thoa là ai, nên mụ mới ra tay bức bách lão xung ra mối kim thoa kia lộ nơi đâu ?

Hung hồ đã hạ sát mẫu thân chúng có thể chính là Bách Linh Nữ Không Ảnh Hằng.

Dù sao cả hai mụ con Huyết y nương từ cũng có mối liên quan đến vụ rất nhân kia. Hồng Lâu chủ nhân chết rồi bây giờ chỉ còn lại mụ con mụ là đối tượng để cho chúng truy tầm kẻ thù.

Phi kiếm lại ngăn cản lời chuyện Huyết y nương từ phủ nhận việc bắt giữ Vô Hậu lão nhân. Vậy ai là người đã cướp lão trong lúc bị thương sắp chết ? Đây cũng là một vấn đề khó hiểu không tài nào đoán ra được.

Bỗng một tiếng hổ vang lên làm đứt đoạn hướng tư tưởng của Phi kiếm, chàng thấy Đông phương Pai Văn hoa dung thất sắc mụ loạng choạng lùi lại luôn mấy bước...

Huyết y nương từ cười khẩy mấy tiếng rồi lên giọng mỉa mai :

— Đúng kiếp cho tâm đang nhan kiếm diễn kia cũng mục nát thế «cái tài đa» thôi thu nay.

Đông phương Phi Văn ít lên :

— Con đệ tiện kia ! Mi đã xử dụng ám-khí kịch độc chi vậy ?

Huyết y nương từ cất giọng thê đáp :

— [illegible] cho người hay cũng không, cái độ tên Ly, Phi giáp phá kim. Người có công nhiều lắm là nữa giờ. Nhưng lão thân không muốn để người chịu khổ thêm nữa mà kết thúc đời người cho lẹ.

Hai thiếu nữ áo hồng bỗ Thư My cùng hai ả kia chạy vọt đến bên mình Đông phương Phi Văn, la gọi rối rít :

— Chủ nhân ! Chủ nhân !

Chính Phi kiếm tỉ nữa cũng đã mất mạng vì Phi giáp phá kim. Bây giờ chàng thấy thà chúc tâm hơn cũng bị ám khí độ làm hại thì lẽ gì đau như cắt, và uất hận vô cùng ! ...

Huyết y nương từ đột nhiên tiếng gần lại.

Bốn thiếu nữ áo hồng bất giác giữa ra tay chế cho Đông phương Phi Văn.

Huyết y nương từ rung tay trái ra, tay phải mụ nhanh như điện chộp đông thời vậy một cái. Ba thiếu nữ áo hồng bị hất ra xa, còn một ả bị nắm trúng giữa mặt.

Một tiếng rú thảm, tuyệt nhân hoàn vang lên. Thiếu nữ này bị nát cả mặt ngã quan. Cả bộ mặt thành một đám máu thịt bầy nhầy ngã lăn xuống đất lăn lộn kêu la được mấy tiếng rồi tắt thở.

Ai trông thấy thảm cảnh này cũng phải khiếp đảm dựng tóc gáy.

Giữa lúc thiếu nữ áo hồng bị nắm lấy, Đông phương Pai Văn thu hết sức hình sinh đánh ra một chưởng.

Huyết y nương từ bị hất lùi đến bốn năm bước mà Đông phương Phi Văn sau khi phóng chưởng người cũng lảo đảo muốn té.

Phi kiếm đã nhìn qua tình trạng mấy rồi, chàng biết Đông phương Phi Văn vận dụng chân lực lúc nãy sẽ làm cho chất độc xâm nhập vào trong nội phủ mau chóng hơn.

Huyết y nương từ cười rộ một tiếng rồi lại vọt người tới. Mụ giơ năm ngón tay như ngàn chim chụp xuống Đông phương Phi Văn.

— Muốn chết hả ?

Phi kiếm vừa quát vừa nhảy xổ lại chàng vung Đồ Long kiếm nhanh như chớp chém xuống Huyết y nương từ.

Cùng lực chàng đã đến độ gần mà chàng ra chiêu cực kỳ hiểm độc, khó có người tránh nổi.

Huyết y nương từ thấy chiêu kiếm đánh tới cực kỳ hung hãn, mụ không kịp suy nghĩ gì nữa, co người lùi lại nhanh hơn điện chớp. Thân pháp mụ đã mau lẹ, nhưng thế kiếm của Pai kiếm còn mau lẹ hơn. Mụ vừa la lên một tiếng kinh hoàng, đã thấy đường cách xa người tám thước. Tâm huyết y bị rách toạc một quãng dài nửa thước máu tươi đang ruồn ruộn chảy ra nhỏ giọt.

Mụ nữ ma này thường lấy máu kẻ địch nhuộm áo mình làm tiêu kỳ, nhưng hãy giờ chính máu mụ vọt dầm cả vạt trước.

Nguyên trước vụ áo mụ vừa trắng vừa hồng loang lổ, hãy giờ biến thành một màu đỏ thẫm.

Phi kiếm quay lại nhìn Đông phương Phi Văn, chàng không nhận được buồn miệng hỏi :

— Thương thế ra sao ?

Đông phương Pai Văn mặt lợt như xác chết, mồ hôi nhỏ giọt, ngó Phi kiếm bằng cặp mắt vô tâm, thều thào hỏi :

— Sao người... lại giúp ta ?

Phi kiếm ngạt gan tan nát những muốn bỏ mặt ta ra ôm mụ và lăng... Bằng nghe Đông phương Phi Văn nói tiếp :

— Ám hãn bất tán ! Nguyên ta... muốn giết người đó !

Phi kiếm cố nén nỗi xúc động không để cho giọng nói run lên.

Chàng bình tĩnh đáp :

— Tại ba cũng biết vậy.

Đông phương Phi Văn hỏi :

— Vậy sao người còn ra tay cứu ta ?

Phi kiếm đáp :

— Vì tại ba muốn giết mụ kia.

Gần đấp đầu Ngô minh Sơ nay chàng ẩn nhập gì với cha bài của Đông phương Pai Văn mà chàng cũng không tự biết.

Đông phương Pai Văn không khải phi cười nói :

— Mình nhân tình nay ta xin ghi lòng.

— Bất tất phải thế !

— Công lực của các hạ đã ra ngoài sự ước lượng của ta.

— Tôn giả đợy quá lời.

— Ta hy vọng từ nay các hạ đừng đối đầu với Kim nguyệt Minh nữa.

Phi kiếm nghiến răng đáp :

— Cái đó e rằng tại ba không làm nổi.

Đông phương Phi Văn nói :

— Vì các hạ đã phòng kiếm vị tận trợ, nên ta nói thật : Hiện nay khắp thiên hạ không một người nào có thể ngăn cản nổi Kim nguyệt Minh. Các hạ thử tưởng tượng xem nếu thủ nghịch với tổ chức mà thì kết quả nó sẽ đi tới đâu ?

Phi kiếm bao khi ngẫt trên trầm giọng đáp :

— Đa tạ tôn giả cố lời nói thẳng. Nhưng chỉ một cuộc mưu đồ đưa thả đoạn đầm mấy đề làm bà chất hiểm ha cũng đủ là hay thất phu. Kết quả đối lần không cần nói cũng biết sẽ thảm khốc đến thế nào ! Từ xưa tới nay tả có bao giờ thắng chính. Cũng nghĩa vinh viễn không bao giờ mai mặt được.

(Còn nữa)

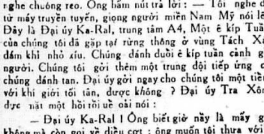

TRUYỆN GIẢ TƯỞNG

Lời : cô TÂN LAN Tranh : LÊ MINH

(Tiếp theo)

116.— Một tối mùa đông lạnh như cắt ruột. Vào một giờ sáng tại thành phố Hoa thịnh đốn. Đại úy Tra Xôm đang trực tại trụ sở của lực lượng Cảnh binh thế giới, bỗng ông nghe chuông reo. Ông bấm nút trả lời : — Tôi nghe đây ! » Từ máy truyền tuyến, giọng người miền Nam Mỹ nói lên : — Đây là Đại úy Ka-Ral, trung tâm A4. Một ê kíp Tuần cảnh của chúng tôi đã gặp tại rừng thông ở vùng Tách Xất một đám khí nhỏ âu. Chúng đánh dưỡi ê kíp tuần cảnh gồm 12 người. Chúng tôi gởi thêm một trung đội tiếp ứng cũng bị chúng đánh tan. Đại úy gởi ngay cho chúng tôi một tiểu đoàn với khí giới tối tân, được không ? Đại úy Tra Xôm ngỡ được nát một hồi rồi nói :

— Đại úy Ka-Ral ! Ông biết giờ này là mấy giờ rồi không mà còn gọi về điều cợt : ông muốn tôi thưa với Trung tá nhốt ông 24 giờ không ? »—Coi ! Đại úy Tra Xôm ! Một giờ sáng rồi, tôi đâu vô duyên đến nỗi bớn cợt với ông ! Nói thiệt với ông, người của tôi bị bọn khỉ nhỏ bắt hết rồi ! Nếu ông không cho thêm viện binh thì tôi đành cua tay !

117.— Tra Xôm giựt mình : — Thật à ? Nhưng khỉ gì mà dữ đến nỗi phải cần lớn 1 tiểu đoàn ? Mà để làm gì ? Dễ bắt khỉ hà ? » — Không phải khỉ thường ! Tụi nó giống người lắm ! » Tra Xôm tức chưa hiểu : — Tụi nó chống mấy ông bằng khí giới gì ? Bằng súng phải không ? »

— Không, không ! Bằng một loại quang tuyến kỳ dị làm cho tất cả vũ khí của chúng ta trở nên vô dụng. « Đại úy Tra Xôm nhăn mặt, tỏ vẻ đã quá mức chịu đựng. Ông lạnh lùng : —chính ông là Đại úy Ka-Ral phải không ? » — Cái Phải ! » Tra Xôm hằn học : — Được rồi ! Tôi ghi nhận câu chuyện khỉ có quang tuyến tối tân của ông, và phúc trình vụ này lên thượng cấp ! Hậu quả ra sao, ông tự nhận mà chịu ! » Hằn học, Tra Xôm tắt máy ! Ông đứng lên, mở cuộn băng đã thâu trọn cuộc đọ đầm kỳ quái, bỏ vào hộp gởi đến thượng cấp với phúc trình tố cáo Đại úy Ka-Ral ở trung tâm A4 đã điều cợt vô duyên và đòi phải trừng phạt ông ấy.

118 — Vài giờ sau Tra Xôm bị đánh thức dậy vì có 6 nhân vật thật quan trọng đến viếng. Nghe tên họ, ông hết hồn — hai tổng trưởng Mỹ châu, ông Chưởng lý Hoa thịnh Đốn, vị Thống đốc Texas, hai Thiếu tá Cảnh binh trong đó có Thiếu tá Ga Sâm, thượng cấp chỉ huy ông. Tất cả có vẻ lo âng lộ hẳn ra mặt lắm Tra Xôm càng thêm hốt hoảng. Thiếu tá Ga-Sâm giận dữ hỏi Tra Xôm : — Ông nguồ hả ?» — Dạ... không ! Ga Sâm run giọng : — Trung tâm A.4 có báo động với ông không ? » — Dạ có ! Vẽ chuyện khỉ có quang tuyến ! » Ga Sâm cười chua chát : — Tại sao ông không báo liền cho tôi hay ? Chính ông Tổng trưởng Nội vụ và ông Tổng trưởng Quốc phòng gọi tôi, tôi mới biết !

Ông muốn hại tôi mất con phẩm không ? Được ! Tôi cho ông 12 cú cảnh cáo ! » Một giờ sau, Ga Sâm cùng các nhân vật trong viện trong chính phủ Mỹ châu đáp hòa tiễn xuống phi trường Tách xất. Một xe nguyên tử đã chở đó chở liền phái đoàn đến tận nơi xảy ra câu chuyện, tại xen rừng hoang mà đoàn đến tận nơi xảy ra câu chuyện, tại xen rừng hoang mà bày khỉ xuất hiện. Vị tiểu đoàn trưởng theo lịnh Thiếu tá, hướng dẫn đoàn người vào rừng. Mặt hàng rào linh đàn súng chĩa sang bờ rạch bên kia, cách độ chừng 10 thước. Một cảnh tượng lạ lùng làm đoàn người bỡ ngỡ !

119.— Viên tiểu đoàn trưởng chỉ tay : — Hộ ở bên đó ! » Thiếu tá Ga Sâm trợn mắt nhìn một khoảnh đất chừng vài trăm thước vuông, trên đó đường lên vài chục cái lều tròn chế bằng vài thước loại ni lông. Trên khoảnh đất có chừng một trăm người nhỏ xíu, mặc thường phục, đi đi lại lại, chẳng biết họ đang làm gì ! Ông giám đốc Viện Khoa học Mỹ châu nhìn sáng rồi dám người lạ lùng kia, lắm bầm : — đúng rồi ! Chính là đám người do Bác sĩ Việt tạo ra ! » Một người đều ngạc nhiên nhìn giáo sư Bột Tuyên, người vừa thốt ra câu ấy. Thiếu tá Ga Sâm hắc mồm rồi hỏi : — Giáo sư nói... họ là người à ? »

— Phải rồi ! Cách đây 18 năm, một thăng sinh viên Giáo sư đã nghĩ tạo ra một thế hệ người lùn không bị ảnh hưởng của bịnh Hoàng Ung. để nối nghiệp chúng ta. Chính bọn người tí hon nầy đã là sản phẩm của Bác sĩ Việt ! » Người ta càng chăm chú nhìn về phía bên kia bờ rạch.

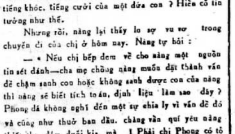

TRUYỆN DÀI TÌNH CẢM XÃ HỘI

(SỐ 47)

● *của SĨ TRUNG*

CHƯƠNG 3

Nàng đứng lặng yên trước hàng ba rất lâu nhìn theo bóng chị ở, người tớ trung hận mà nàng vừa giao phó cho một công tác đầy tính cách « giáo điệp ». Chị ta đông vai trò một điệp viên đi sâu vào hiểm địa để ra tìm hiểu cho kỳ được một sự thật mà nàng xem như là một bản án tử hình của hạnh phúc đời nàng.

Hiền uể oải quay trở vào nhà đi thẳng xuống bếp. Cái lòng chỉ nặng ưu tư phiền muộn, tâm hồn giang mắc đầy đặc mây sầu. Chưa bao giờ Hiền cảm thấy chán đời như ngày nay. Bao tố chưa kéo tới mà sao Hiền đã nghe tiếng đổ vỡ ầm ì trong đời mình ?

Nàng lo sợ quá ! Nàng không còn thiết gì nữa cả. Đang đội trời, đạp đất mà sao nàng tưởng chừng như bầu đã lìa khỏi xác bay lơ lửng và trôi gạt vào cõi hư vô nào !

Hiền gieo mình ngồi xuống ghế, nhìn đăm đăm vào mớ đồ ăn còn nóng ngôn ngang ở sân nước mà liên tưởng đến viễn ảnh đen tối của đời mình.

Mùi hôi tanh của cá thịt vàng lên mà Hiền có cảm giác như đó là mùi hôi tanh của thực trạng đời mình.Nàng chép miệng thở dài,nghe lợm giọng buồn nôn

xx
x

Trưa nay, Phong đi làm về thấy chính tay Hiền đọn cơm nước thì lấy làm lạ lắm. Chàng thì bếp đâu thì Hiền nói đi là chị ta được tin người bà con đau nặng nên chỉ Khách Hải nên chị xin phép nàng đi thăm cho trọn tình trọn nghĩa.

Với lý do chính đáng đó, Phong tỏ ý cảm thông nên không hạch hỏi, điều tra lôi thôi gì hết. Sự Hiền làm việc nhiều có hại đến sức khoẻ, cơm nước xong chàng phụ tiếp với nàng đọn dẹp chén đĩa, quét nhà lau bàn. Hiền ngăn cản gì chàng cũng chửi định không chịu nghe. Chàng không nỡ để Hiền làm lấy một mình. Chàng cảm thấy sung sướng được chia phần công việc với Hiền lần đầu tiên kể từ khi hai người ăn ở với nhau cho đến ngày nay.

Trong lúc chồng vợ, nhịnh gã chăn, người đàn ông có trách nhiệm cảm thấy hành diện khi được dịp nhòng tay vào công việc nội trợ với người vợ yêu dấu. Có một cái gì thiết tha, trìu mến gói ghém trong cử chỉ, hành động đó.

Phong chan thành giải thích cho Hiền hiểu như vậy. Hiền vừa rửa chén, vừa nhìn Phong lâm việc nội trợ » với ánh mắt trì mến. Nàng cảm động quá và thấy thương chồng nhiều gấp bội.

Chỉ cần bao nhiêu đã thôi, nàng cũng đã hiểu rõ lòng đa của Phong đối với mình rồi. Phong quí mến nàng thật tình. Niềm lo nỗi buồn vẽ viển ảnh đen tối của tình nghĩa một cặp vợ chồng không con đến với chồng tối nhiều rất cần ông đưa chúng tôi đến xem buyết đó.

Thế là trong vòng hai mươi phút hai chiếc xe chở cô bót và ông Bãi thâm cùng nhân chứng rồi máy cấp tốc chạy về hướng Bà Chiểu.

Do sự hướng dẫn của bác sĩ, cô bít vào chật giau nhà của vợ chồng Pual Sinh, rồi ông cô và ông Bãi thâm lại gõ cửa vì gian nhà của nên đều đóng kín.

Không thấy ai lên tiếng, cô bót mới hỏi thăm lân cận thì họ cho biết là trước đó chừng hai tiếng đồng hồ, chủ nhà chở vợ và một người bà con ra đi nói rằng đưa người đàn bà đến nhà thương.

Ông Bãi thâm nói nhỏ vừa đủ nghe với ông cô :

— Chúng nó đoán biết ! Chúng ta phải vào khám phá gian nhà mới được.

Đúng là bọn lưu manh dành hơi biết chuyện của chúng không thể giấu nhẹm được nữa liền tom gộp quần áo thoát đi. Chúng chế khép của lại không khóa chặt. Ông C. chỉ xô mạnh một cái là cánh cửa bung liền.

Trong nhà đồ đạc bừa bãi trên mặt đất. Giấy tờ quần áo cũ lẫn lộn với bông gòn, băng dính máu, chứng tỏ chúng hấp tấp ra khỏi chỗ này.

Lính trắng lục lạo cùng nơi có nhật được một chiếc va li cũ mang ra trình ông Bãi thâm. Va li đựng vài mảnh áo quần và vài mảnh đồ lặt vặt.

Chiếc va li có ấy đối với nhà chức trách chẳng có gì quan trọng, nhưng Tư Thái vừa ngó thấy là người giữ biển sắc liền. Thấy cô chủ của ông nhìn chiếc va li một cách lạ đời, ông Bãi thâm hỏi :

— Hình như ông ngạc nhiên lắm đối với chiếc va li đó phải không ?

— Thưa phải. Vì nó rất giống với loại va li của gia quyến tôi đúng. Xin ông cho phép tôi xem nó coi có mấy chữ tắt đầu hiệu của gia đình tôi không

Quả thật bên hông chiếc va li có hai chữ tắt T G (Trần gia) tức là gia đình họ Trần là họ của Tư Thái.

Tư Thái giải thích với nhà chức trách :

— Chiếc va li nầy của tôi đã thất lạc từ mấy năm nay trong lúc ông thân tôi xét, lúc đó tôi lại vắng ch : Cứ theo thân nhơn thì nói lại thì ông thân tôi tự tử bằng thuốc độc. Mẹ tôi sau cùng vì buồn rầu mà chết sau cha tôi ít tháng.

« Chuyện cha tôi mất thì tôi nghe nói lại như vậy Và nếu lúc ấy tự vì lý do nào thì thật không rõ. Có điều tôi biết cái va li nầy là của gia đình tôi sau khi ông thân tôi qui tiên kiểm điểm lại đồ vật thì thấy mất một chiếc va li. Trong đó có đựng gì không thì không ai rõ.

— Nhưng sao cái va li lại vào tay bọn nầy ?

Ông Bãi thâm hỏi :

— Dạ tôi cũng không biết được, nhưng thì nghe ông cô viện gì mở ám làm nhà chức va li của gia đình tôi mới lọt vào tay bọn lưu manh.

— Mà ông cô chắc chắn rằng cha ông tự tử bằng thuốc độc không hay là...

—Dạ tôi thấy tất tiền nhơn nói vậy thôi. Và cho đến nay tôi cũng vẫn còn in trí như vậy vậy. Nhưng cũng có người nói cha tôi bị đầu độc và bị mất một số tiền. Tôi nghi cha tôi mất rồi thì không nên làm việc gì làm tưn đến tên tuổi cho tôi nên tôi bỏ qua, hơn nữa những lời dân dân mình làm sao mà tin cho được.

« Nhưng nay gặp lại món kỷ niệm của cha tôi để lại, ông cho phép tôi làm sao ?

— Nhưng ông nghĩ rằng có sự liên hệ nào mà thể xảy ra giữa việc chiếc va-li và vụ bắt cóc con trai ông chăng, nhờn là cái va-li lại mất vào tay của những kẻ đang đòi gia đình vào vụ cho ông chuộc đứa nhỏ lại, và chúng hiện đang tại đào.

(Còn nữa)

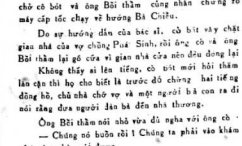

TRUYỆN DÀI

Cô LAN-SƯƠNG phỏng tác

TẤM LÒNG VÀNG

— Tôi rất sẵn lòng vì ông đây là nguyên cáo tham gia cảng tốt và ông bác sĩ cũng thế ông là nhân chứng chúng tôi cũng rất cần ông đưa chúng tôi đến xem buyết đó.

Thế là trong vòng hai mươi phút hai chiếc xe chở cô bót và ông Bãi thâm cùng nhân chứng rồi máy cấp tốc chạy về hướng Bà Chiểu.

Do sự hướng dẫn của bác sĩ, cô bít vào chật giau nhà của vợ chồng Pual Sinh, rồi ông cô và ông Bãi thâm lại gõ cửa vì gian nhà của nên đều đóng kín.

Không thấy ai lên tiếng, cô bót mới hỏi thăm lân cận thì họ cho biết là trước đó chừng hai tiếng đồng hồ, chủ nhà chở vợ và một người bà con ra đi nói rằng đưa người đàn bà đến nhà thương.

Ông Bãi thâm nói nhỏ vừa đủ nghe với ông cô :

— Chúng nó đoán biết ! Chúng ta phải vào khám phá gian nhà mới được.

Đúng là bọn lưu manh dành hơi biết chuyện của chúng không thể giấu nhẹm được nữa liền tom gộp quần áo thoát đi. Chúng chế khép của lại không khóa chặt. Ông C. chỉ xô mạnh một cái là cánh cửa bung liền.

Trong nhà đồ đạc bừa bãi trên mặt đất. Giấy tờ quần áo cũ lẫn lộn với bông gòn, băng dính máu, chứng tỏ chúng hấp tấp ra khỏi chỗ này.

Lính trắng lục lạo cùng nơi có nhật được một chiếc va li cũ mang ra trình ông Bãi thâm. Va li đựng vài mảnh áo quần và vài mảnh đồ lặt vặt.

Chiếc va li có ấy đối với nhà chức trách chẳng có gì quan trọng, nhưng Tư Thái vừa ngó thấy là người giữ biển sắc liền. Thấy cô chủ của ông nhìn chiếc va li một cách lạ đời, ông Bãi thâm hỏi :

— Hình như ông ngạc nhiên lắm đối với chiếc va li đó phải không ?

— Thưa phải. Vì nó rất giống với loại va li của gia quyến tôi đúng. Xin ông cho phép tôi xem nó coi có mấy chữ tắt đầu hiệu của gia đình tôi không

Quả thật bên hông chiếc va li có hai chữ tắt T G (Trần gia) tức là gia đình họ Trần là họ của Tư Thái.

Tư Thái giải thích với nhà chức trách :

— Chiếc va li nầy của tôi đã thất lạc từ mấy năm nay trong lúc ông thân tôi xét, lúc đó tôi lại vắng ch : Cứ theo thân nhơn thì nói lại thì ông thân tôi tự tử bằng thuốc độc. Mẹ tôi sau cùng vì buồn rầu mà chết sau cha tôi ít tháng.

« Chuyện cha tôi mất thì tôi nghe nói lại như vậy Và nếu lúc ấy tự vì lý do nào thì thật không rõ. Có điều tôi biết cái va li nầy là của gia đình tôi sau khi ông thân tôi qui tiên kiểm điểm lại đồ vật thì thấy mất một chiếc va li. Trong đó có đựng gì không thì không ai rõ.

— Nhưng sao cái va li lại lọt vào tay bọn nầy ?

Ông Bãi thâm hỏi :

— Dạ tôi cũng không biết được, nhưng thì nghe ông cô viện gì mở ám làm nhà chức va li của gia đình tôi mới lọt vào tay bọn lưu manh.

— Mà ông cô chắc chắn rằng cha ông tự tử bằng thuốc độc không hay là...

—Dạ tôi thấy tất tiền nhơn nói vậy thôi. Và cho đến nay tôi cũng vẫn còn in trí như vậy vậy. Nhưng cũng có người nói cha tôi bị đầu độc và bị mất một số tiền. Tôi nghi cha tôi mất rồi thì không nên làm việc gì làm tưn đến tên tuổi cho tôi nên tôi bỏ qua, hơn nữa những lời dân dân mình làm sao mà tin cho được.

« Nhưng nay gặp lại món kỷ niệm của cha tôi để lại, ông cho phép tôi làm sao ?

— Nhưng ông nghĩ rằng có sự liên hệ nào mà thể xảy ra giữa việc chiếc va-li và vụ bắt cóc con trai ông chăng, nhờn là cái va-li lại mất vào tay của những kẻ đang đòi gia đình vào vụ cho ông chuộc đứa nhỏ lại, và chúng hiện đang tại đào.

(Còn nữa)

Văn Nghệ ■ Phụ Nữ ■ Nhi Đồng ■ Phụ Nữ ■ Nhi Đồng ■ Văn

sáng tác HAY

Viết về người bạn tật nguyền

O của NGUYỄN LOAN

Lần thứ nhứt tôi thấy bước chân đi khập khiễng của anh, bước chân khác khoái, mặt nhọc lắm cho người vững theo mang một tâm trạng nửa luyến tiếc, nửa xót thương. Lần thứ hai, tôi nhìn thấy khuôn mặt ngăm ngăm đen của anh, không đẹp nhưng toát ra một vẻ gì rất quan trọng và... nghệ sĩ làm cho người ta có cảm tình, mến phục.

Tôi không phủ nhận là tôi đã mến anh từ lần đầu không quen anh. Mỗi ngày anh đi học về ngang góc trường tôi nhìn xuống qua song cửa sổ, anh cuối đầu trầm mặc, dáo vai nghiêng nghiêng theo từng bước chân đi. Sau anh vài cô gái đang nhìn theo mỉm cười ; nụ cười của họ có duyên lắm ! Song có vẻ như nhìn mà thôi nhạo ! Tôi đoán chắc anh đã nhận biết rõ nhưng anh vẫn thản nhiên đi sách biết đâu.

Tôi bỗng nghe «tác tức» cho anh Anh có vẻ tội nghiệp, gì mà họ cười anh cho ?! Nhưng tôi có cười anh đâu ? tự dưng, tôi cả lắm tưởng như tôi và anh... thân thân nhau từ lâu lắm ! Dù anh và tôi là hai người xa lạ.

Buổi sáng tôi đi học ngang nhà anh và chiều anh về ngay chỗ tôi. Anh cũng ở gác tuy ! Một sự tương hợp ngẫu nhiên !

Hôm nọ, nhân đi phố, tôi thấy anh ghé vào bưu điện. Anh gởi thư cho ai ? Ở ! tôi tò mò quá ! Một đứa con gái học trò như tôi không được phép như vậy.

Tôi thình thoảng cũng ghé nhà bưu điện để gởi bài. Rồi một hôm, anh gặp tôi đi học về ngay, tự nhiên anh và tôi đều mỉm cười chào nhau.

Mớ đưa cho tôi một phong thư của cô bạn gởi cho tôi. Lạ quá ! Sau thư tôi lọt vào tay anh ? Anh bào hôm nọ tôi làm rớt ở nhà bưu điện, anh có gởi để trả lại sang tôi không nhỉ. Tôi là anh bắt. con tôi rồi qua tường chữ đã trên bì thư tôi nhận ra đó là của anh. Bỉ ngang chỗ ở của nhau. không bạn lại và biết đều chào nhau.

Mấy cô gái cùng xóm cứ tới, cho tôi hỏi người làm quen lại quen với mặt kẻ... tật nguyền ! Và Vũ duyên quá ! anh có tật thì đã sao cho ?. Đã là bạn, cần nhau ở tâm lòng chơn thành chứ xấu, đẹp, nghèo, giàu mà làm gì ? Hơn nữa, chúng tôi đã cảm thông nhau qua tình văn nghệ. Tôi đọc bài của anh đăng lên báo thường xuyên mà tôi khoái biết. Trái lại, anh cũng thế !...

Tôi mến phục tài anh, thương cho sự tật nguyền của anh, vì mà ai cũng ghét anh. Tôi biết anh buồn nhưng anh không nói ra, chỉ gói tâm sự mình vào sáng tác.

Tôi sung sướng vì đã có được người bạn văn nghệ hiểu biết, chơn thật như anh. Và không khỏi tự hào là mình đã quen anh, chấp nhận sự tật nguyền của anh. trong khi thiếu-hụ nhìn anh bằng đôi mắt chế bai, chế nhạo.

TIN LẠ

Chế độ nhà giam trên thế giới

O Đã 30 năm Nückels, vụ của một nhà truyền giáo Gia nã Đại đã đi thăm 200 nhà giam vùng quanh thế giới trong ba năm và cho biết về tình trạng các nhà giam tại một số quốc gia như sau :

Tại Thụy Điển Tù Nhân được lựa chọn nhà giam. Họ cho được tìm nơi nào vừa ý và sẵn sóc thấy vừa mọi mặt. Người ra tù nhưng cũ phải trả tiền thu lao trong thời gian sống tại khám.

Sức khoẻ của bạn

Bác sĩ P.C.

ÔNG NGUYỄN HỮU TẤN BÀ RỊA

Có hai loại dịch hạch : một loại do chuột nhà chuột thành phố đem lại và loại thứ nhì do chuột rừng truyền bịnh. Vì loại thứ nhứt ta có thể bài trừ bằng cách tiêu diệt bằng đủ mọi phương tiện (thuốc chuột gài bẫy, không để đã ăn cho chuột đến ăn được để sinh sống.

Còn đối với loại dịch hạch do chuột rừng mang vào thì không thể bài trừ hẳn được, vì đâu có thể vào rừng giết cho hết chuột được. Vì lẽ rừng còn có các loại thú khác như thú rừng, chồn, cú khi có cả một hai loài chim cũng có thể truyền bịnh dịch hạch nữa.

Trong trường hợp nầy cần có cách để ngăn chặn không cho các thú rừng kẻ trên xâm nhập vào vùng có người ở hoặc đốt phá khu rừng nào khả rgần ở lân cận các làng mạc cùng dùng các loại thuốc đặt trong như DDT, ALDRIN, DIELDRIN v.v..

Thuốc điều trị bịnh dịch hạch công hiệu nhứt hiện nay là thuốc trụ sinh STREPTOMYCINE (phân lượng 1 ngày chích từ 2 đến 4 gam) và thuốc SULFADIAZINE (phân lượng, ngày uống 4-5 gam) Về thuốc ngừa thì có thuốc chính ngừa, 6 tháng phải chích lại một lần, hoặc có thể dùng hai thứ thuốc STREPTOMYCINE và SULFA. DIAZINE kể trên.

(CÒN NỮA)

Tâm tình của bạn

▲ cô ÁI-TRINH trả lời

NGƯỜI TÌNH NGOẠI QUỐC

Em NGUYỄN THỊ H. (Bến Cò).— Thưa chị em năm nay 20 tuổi học sinh đệ nhị, có một cậu chuyện như sau mong chị giúp hộ cho em nghe. Em xin cám ơn chị trước.

Trước đây, năm em 10 tuổi, em có yêu một người ở cùng xóm B. nhưng B. nhỏ nhắc lắm nên không bao giờ chàng chịu thổ lộ tâm tình, không lẽ lại chính em đi thổ lộ ? Nên rồi thôi gian lần lượt trôi, mối tình ấy cũng phai đi ! Em vẫn yêu B. Nhưng vì tự ái, nên em thà chôn chết mối tình câm của mình, chớ không thổ lộ.

Gần đây cảnh gia đình gió phũ phàng khiến em thọ hoạ và đi tìm việc làm. Có nhiều chỗ bắt là hiện tại chỉ có làm cho hãng ngoại quốc mới đáng kể thôi, mới hy vọng giúp đỡ được gia đình, nên em đã đi học thêm Anh văn và sau đó em đi làm cho một hãng ngoại quốc nọ.

Ở đây em có quen Với R. một người ngoại quốc bạn đầu em muốn quen với R. để trao giải thêm anh ngữ, và R. cũng rất lịch duyệt khi giao thiệp với em. Đâu người ngoại quốc hay người Việt, chắc chị cũng đồng ý với em điều làm ta lâu ngày, tình cảm sẽ nảy nở thêm, cho nên cũng ngày em càng thấy mến R. nếu không bao đó là tình yêu.

Rồi một lần kia, em đã đến phòng R. sau đó lại có cuộc đến cho chàng. Kết quả đã những lần đó lại để là bạn nay em đã mang thai. R. cũng rất niềm nở đối xử với em như ngày xưa. Nhưng có một điều là R. không hàng lòng lắm đám cưới với em. R. bảo nếu em chịu chung sống thì chàng sẵn sàng bảo bọc em tất cả nhưng đừng buộc chàng làm đám cưới, vì chàng đã có vợ ở bên xứ chàng. Nếu vậy là em cũng thấy rõ số phận của em chỉ như một là bài tình cảm của R. một ngày kia khi chàng về xứ là em bị bỏ rơi ngay.

Em phân vân quá chị ạ, nếu em chấp nhận sống không điều kiện với R. thì cuộc đời của em được đầy đủ sung sướng, nhưng một ngày kia sẽ ra sao đây, và nếu cứ nghĩ đến điều đó hoài, em làm sao yên tâm mà sống bên cạnh R. Nhưng, nếu từ chối thì em lại phải nghiêm khắc và mang tiếng cô chửa hoang với hàng xóm. Thưa chị, mong chị sẵn sàng giúp em một giải pháp ổn thỏa, em đội ơn chị vô cùng. Gia đình em rất cổ mà nên tùy em muốn chọn giải pháp nào cứ chọn. KÍNH CHỊ

NHẮN TIN

Em NGUYỄN VĂN TRUNG (Long An).— Chị đã trả lời thư lâu rồi. Em không đọc là lỗi tại em không theo dõi kỹ. Chào em.

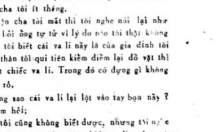

Mùa thương nhớ còn nhi trong tiềm thức
Chiến tuyến buồn bao kỷ niệm còn vang.
Khắt tâm tư đi trong niềm nuối tiếc
Chuối ngày đài nhật kỷ viết tình trang.

Xuân đã về mang tâm hồn rộng rỡ
Và hình hài đào cuộc sống đi hoang
Kiếp phong sương ngỡ tâm hồn ý thức
Giờ ngại đây đạo lại mấy cung đàn.

Nầy các bạn ! hãy quay về quá khứ
Quê hương mình hoa chẳng tích còn ghi
Trái thân thở chín dân theo nẩm thang
Ôm hành trang ra tận chốn biên thùy.

Cho những người đi sau nhìn kẻ trước
Vững nhớ thương phải gác bỏ bên lòng
Khách du Xuân thả hồn đào ngỡ tết
Nghe tâm tư gió lạnh giữa trời Đông.

Ai có nghe tiếng than từ lòng đất
Nuông linh hồn đã vẽ với hư không
Tiếng đan bam gào vang lòng đất mẹ
Ngày tháng trôi theo máu lửa điêu tàn

DẠ HẢI
KBC 4711
Thi nhóm Mưa Bên Thềy

ĐỌC CỔ ĐỘNG bình-minh

Ý KIEN CHÚNG TÔI

(Tiếp theo trang 1)

trái lại vẫn chủ trì được Đạo phải của Ngài, vẫn tượng trưng được những cái gì thiêng liêng trên đời nầy. Trong tuyệt vọng, trong đau khổ cùng cực, người tín tưởng Ngài thành tâm vái lạy, cầu khẩn Ngài cứu khổ cứu nạn. Sự tin tưởng ấy mang lại được êm dịu cho tâm hồn, và có khi nhờ vậy mà người ta hăng hái phấn đấu được tuyệt vọng, gạo được những khó khăn, đánh tan được tuyệt vọng. Những kẻ tuân theo đạo pháp đã tìm được cội phúc, và những kẻ không kể đêm gì đến luật nhân quả, bảng bỏ Ngài, lợi dụng Ngài để gắp bảo ứng rẽ ràng. Chúng tôi tưởng rằng bất cứ ai hiểu chút đỉnh về Phật giáo, cũng tìm được ngay một vài thí dụ rất cụ thể để dẫn chứng giúp chúng tôi, để quan niệm lẫn sự kiện mà chúng tôi vừa đưa ra !

Ngài không có quyền ban phước giáng họa, nhưng đạo pháp của Ngài đã mang được phước cho người tuân theo và giáo được cho kẻ không kể Trời Phật Thánh Thần ! Như vậy, Ngài cũng tượng trưng được sự thiêng liêng, đáng cho người ta cầu khẩn.

Nếu tất cả Phật tử làm đúng lời khuyên của Đ.Đ. Nguyệt Quang, không cầu khẩn Ngài nữa, thì chúng tôi e rằng có hại hơn có lợi. Người Âu châu có nói : « Nếu không có Trời, cũng nên tạo ra một ông Trời ! »

Chẳng biết đạo Phật sẽ ra sao, nếu tất cả những ai tin tưởng rằng có một Đức Phật và Đức Phật ấy có thể « độ » được mình bắt đầu nghĩ ngờ rằng Phật đã chết luôn và không còn quyền năng trên cõi đời nầy nữa !

Đại Đức Nguyệt Quang hiểu sai đạo Phật hay tin ngưỡng của phần nhân nhân loại từ mấy trăm năm nay là sai lầm ?

Tiếp theo 7 trang 1

một chú lính Mỹ say vượt ngã tư cư xá Phú Lâm về Saigon...

Vì chiếc xe nhỏ, anh Mỹ thì to con, nên... khi lên ngồi trên chiếc xe Honda, thì anh Mỹ nầy phải ôm người lái xe cho khỏi té.

Xé chạy được một khoảng, anh Mỹ vẻ đụng khỏi sống đeo nhau lụng của anh chàng lính Mỹ. Mỹ hơi sự bèn hỏi anh cảnh sát bằng tiếng Anh.

— Bộ anh là Việt cộng sao mà có súng ?

Vì không biết tiếng Anh, nên khi nghe anh Mỹ hỏi một trái tiếng Anh, anh cảnh sát nọ lúng túng, nhưng tưởng rằng anh Mỹ hỏi câu gì, nên anh bèn xả giao bằng hai tiếng « ô kê ».

Nghe anh Cảnh sát « ô kê » quá tự nhiên, ông Mỹ liền ra giấu cho anh cảnh sát đứng xe lại thật gấp. Anh

Đáng cười hay đáng khóc ?

Được thuật lại câu chuyện nầy, nhiều người cười ngất nghêng ngả ngửa, nhưng nếu chúng ta thử nghiền ngẫm, đó rõ bao nhiêu sự tủi nhục mà người lãnh lượng cố định như anh cảnh sát nọ, thật là một mẩu chuyện buồn thảm thiu... đáng được cho những người cùng cảnh ngộ suy gẫm !

(còn tiếp)

TIẾP THEO A TRANG 1

tướng ra mà hãm dọa chúng tôi. Đại hèn lói qua thiên đại hèn, thầy cảnh sát A. liền nổ súng thì thôi, bắt em Thắng về tội hôn được và nhục mạ thầy trong lúc thi hành phận sự.

Sáng 4-4, cảnh sát giải em nầy ra Bà, tất nay là sự sáng suốt của công lý, nên em bé Thắng được thả tự do.

Đồng bào rất ngạc nhiên là 1 em bé 14t. lại dám nhục mạ và hành hung 1 nhân viên cảnh sát. Phải chăng là khí giới của thầy cảnh sát nầy, mỗi khi bắt người thì ghi vào tội nhục mạ hành hung nhân viên công lực, trong lúc hành sự.

TIẾP THEO H TRANG 1

Giám khảo kỳ thi khả năng Sư phạm Trung cấp tại Cần Thơ.

Theo tờ trình của Hội đồng Khảo thi Bộ Giáo dục gửi lên văn phòng Thanh tra Trung ương: vụ hành hung nầy xảy ra không phải vì kỳ thi khả năng Sư phạm nầy mà nguyên nhân là do vị Trung úy đã nhận ra Giáo sư Lâm là thư ký của Hội đồng kỳ thi Tú tài II cầm quu và cho tăng vị Giáo sư Lâm mà Trung úy bị tát.

Trong các vân thư phân đối, Bộ Giáo dục đã yêu cầu các Bộ và Cơ quan liên hệ xem cho điều tra nhứt vụ và cho áp dụng các biện pháp thích nghi hầu tránh những trường hợp còn có thể xảy ra trong các kỳ thi tới.

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
Bình Minh

TIẾP THEO Y TRANG 1

đầy nhà của nhân viên cảnh sát cư ngụ thiệt hại nặng nề.

Tiếng nổ vang kéo dài gần 15 phút và kế tiếp có cơ quan an ninh đã thành đến tiếp viện thành trà, VC rút lui bỏ lại nhiều xác chết nhưng chưa biết bao nhiêu.

Con tiếc anh em cảnh sát thì số nhân viên dân bà và trẻ em bị chết và bị thương khá nhiều, nhưng số chính thức còn đang kiểm điểm.

Trong khi VC tấn công vào chi Nguyễn văn Tố, một chiếc xe bọc sắt của Tổng Nha Cảnh sát quốc gia kéo đến tiếp viện, đọc đường bị VC chặn đầu bằng những loại phao kích làm xe nay không tiến đến chi được. Và lực đó lôa chiếu vào trên tiếng súng nổ vang, xe của đội Cửu hàn Xâm Cầu và Đô thành đi cứu chữa, nhưng cũng không tiến đến nơi được.

Sau khi bọn VC rút lui, chúng còn kéo ra mũi Tàu (Phú Lâm) bắn vào trạm kiểm soát làm nhiều anh em Cảnh sát viên bị thương nơi đây.

Hay tin vụ VC phá kích và tấn công vào chi Nguyễn văn Tố, lực lượng an ninh Việt Mỹ cũng đã đến mở cuộc bao vây trên các đường lân cận để truy kích VC.

VC tấn công Doanh trại Mỹ

SAIGON.— Vào sáng sớm hôm qua 4-4, quân CS đã tấn công căn cứ doanh trại của đơn vị kỵ binh thứ 11 Hoa kỳ cách Saigon 40 dặm về phía Đông. Công quân đã xả tới 70 đến 100 phát bích kích pháo 60 ly, làm cho 1 binh sĩ Hoa kỳ bị thiệt mạng và 9 người khác bị thương.

Các phi cơ trực thăng vũ trang đã đến xả phi đạo và sáng máy nuông các vị trí đặt súng bích kích của VC để trả thù.

Vào sau lúc rạng đông, kỵ binh đã tiến vào vùng xây và tìm thấy 1 số các đã trang bị của CS bỏ lại trong lúc vội vã rút lui.

Các quân đạn của VC đóng đã tấn công trại kỵ binh Mỹ vẫn còn bỏ lại nơi chúng đặt súng. Binh sĩ Mỹ đã thu được 497 quả đạn bích kích 81 ly, 30 quả đạn bích kích 60 ly, 2 bản đặt súng bích kích 60 ly và 1 bản đặt súng 81 ly.

(TV)

VC đặt chất nổ gần cư xá Mỹ kiều ở Cần Thơ

CẦN THƠ.— Mộc công nhân đã bị trọng thương trong vụ Việt cộng đặt chất nổ tại xưởng gạch bông Đại Phước gần cư xá Mỹ kiều ở đường Duy Tân (Rạch Cái Khế) tỉnh lỵ Cần Thơ lúc sáng qua 3-4-67.

Tiếp theo 15 trang 1

can phải bồi thường cho mỗi quả phi 500 ngàn.

Tiếp theo lời bào chữa của luật sư cho bị can. Tòa tuyên hình phạt trên và buộc Nguyễn văn Liệu phải bồi thường bai bà Nguyễn thị Liêu và Đinh thị Lượng mỗi người 300 ngàn thiệt hại.

Theo tin cơ quan an ninh địa phương cho biết bọn Việt Cộng định đặt chất nổ nhằm phá hoại cư xá Mỹ kiều ở cạnh xưởng gạch bông Đại Phước, nhưng vì cơ sở này được canh phòng cẩn mật nên chúng không thể thực hiện được âm mưu của chúng.

Nên đó đã chúng đã đặt chất nổ ở xưởng gạch bông để hàng sát hại những Mỹ kiều đi làm việc, nhưng chỉ làm cho một công nhân của hãng nầy bị trọng thương.

Sự thiệt hại về vật chất của xưởng gạch bông Đại Phước lên tới 400.000đ.

Nhà chức trách đang cho truy nã bọn không bỏ.

TIẾP THEO D TRANG 1

Thơ đôi bối một ngàn khuên lên nên cũng có sự tiếp tay với đồng bào mei giới và nhất là phụ huynh học sinh địa phương mới mong sớm hoàn thành.

Với tư cách Chủ Tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc gia, Trung Tướng hứa triệt để ủng hộ việc mở mang Viện Đại Học Cần Thơ.

Ngỏ lời với các sinh viên, Trung Tướng Chủ Tịch nói : «hiện, không có việc gì bằng việc xây Viện Đại Học Quốc Gia • Đô không phải trách nhiệm riêng của chính quyền mà chính là của mọi người dân».

Trung Tướng nói tiếp «Bởi vậy, mỗi người trong số các anh chị em cần trở thà h một cổ động viên cho việc xây dựng Viện Đại Học».

Trước đó, trong bài diễn văn khai mạc, giáo sư Viện trưởng Phạm Hoàng Hộ cho biết, lễ đặt viên đá hôm nay đánh dấu cho dợt xây cất đầu tiên Viện Đại Học Cần Thơ gồm Giảng đường, Thư Viện, Phòng thí nghiệm và cư xá tọa lạc trên khu đất rộng 5 mẫu.

Theo kế hoạch tân thiết đợt qui mô Viện Đại học Cần Thơ tiếp sẽ các phần khác sẽ được cất tiếp kéo dài kể cả nguồn lượng 120.000 thước vuông. Kế hoạch tân thiết nầy theo giáo sư Viện trưởng, chỉ có thể hoàn tất trong 10 năm đến.

Giáo sư Viện trưởng cho cho biết nhiều nước bạn đã hứa trợ giúp cho Viện Đại Học, trong số có Hoa Kỳ. Riêng phái đoàn của Đại học Ohio Hoa Kỳ đã hứa trợ giúp một Đại Học Sư phạm tối tân và một Trung tâm Quảng Bá kiến thức.

Tiếp theo 6 trang 1

gốc đường Lê Lợi và Nguyễn Huệ. 1 Mỹ kiều và 1 Phi kiều đều chưaông kả sung mật, người ái quai hàm. Cả hai đều được mời về bót, người hiểu chuyện cho hay, thì Mỹ kiều F.Bobby quản nhân chung người bạn gái tên là Trần thị K.A 18 tuổi đến nhau đi chơi, khi tới gần đường mới trên thành lính bị 1 Phi kiều tên M. Unes lại đm lấy thiếu nữ. Thấy người yêu của mình bị xâm phạm chàng Mỹ kiều liền tung chưởng đánh vào mặt Phi kiều. Chàng Phi kiều liền giở võ thân cự đánh chàng Mỹ kiều bể mặt, nhưng lúc đó nhân viên cảnh sát vừa tới nơi can thiệp, mời tất cả bọn 3 Việt-Mỹ-Phi về bót.

Tại đây chàng Thompson vào lối 9 giờ 30 đêm 2.4 vừa qua, trong khi thấy đang ngồi trên đi vàng nói chuyện với cô thân sinh tại nhà riêng thuộc ấp Đình, xã Bình Lập (Long An).

Kết quả của loạt súng nổ trên cho gây cho cô thân sinh thấy Cô chết cùng con trai của thấy lên 5 tuổi cùng tái thở khi vẻ bình yên.

Cùng theo tin trên trong khi VC ám sát gia đình thấy Cô, cô 1 quân nhân cối xe đạp đi qua cũng bị bắn trọng thương.

Trước khi rút lui, VC để lại ít truyền đơn và 1 quả bê ta.

Được biết thấy Cô và cu thân sinh thấy là em ruột cụ thân sinh của ông đại điện xã Lạc Tân quận Tân Trụ. H.T.

Tự cho nổ Lựu đạn bành xác

BIÊN HÒA — Vào khoảng 2 giờ 45 chiều ngày 3.4, một vụ tự sát hết sức cùng rợn đã xảy trước 1 ngôi nhà không số ở ấp Vĩnh Cửu xã Tam Hiệp (Biên Hòa) khiến nhiều người trông thấy phải không khỏi.

Kẻ chán đời là 1 Tiểu đội Trưởng Nghĩa Quân tùng sự ở Quận đường Đặc Tu ten Lưu văn Diện 29 tuổi không hiểu vì sao đã tự cho nổ lựu đạn bành xác chết ngay trước nhà mình và Nhà chức trách đã đến điều tra.

Nguyên nhân, theo dư luận được biết anh Diện lúc ấy «say sưa» về nhà bị vợ Nguyễn thị Hai 25 tuổi trách nước «phụng phí» sau đó nên đánh vợ, vợ chạy mất, anh giận tự tử.

Tuy nhiên chưa có sự thật có đúng vậy chăng, hay có gì bí ẩn khác ?

CHIA VUI

Được hồng thiệp của Ông Bà Nghiêm phủ Cần, Chủ sự Tổng Nha Kiểu Lộ Saigon, cho hay đến ngày 15-4-67 sẽ làm lễ thành hôn cho Trưởng nam là

cậu NGHIÊM-VĨNH-HÙNG

đẹp duyên cùng

cô TRẦN-THỊ-QUÝ

Trưởng nữ của Bà Quả phụ TRẦN-VĂN-TRÀ (Dakao)

Chúng tôi thành thật chia vui cùng hai họ và chúc hai cháu HÙNG—QUÝ trăm năm hạnh phúc.

—Ô.Bà ĐINH-KÝ-NGỌ (Bộ Công-Chánh)

— TRẦN-XÃ-THÂM

Tiếp theo 2 trang 1

tôm tươi mà việc làm đó ra bạ bối.

Cô bé bối đó đã làm khổ cho giới buôn bán lẻ la ve, nước ngọt và người tiêu thụ !

A.— Người bán hàng đôi lúc, khai chai la ve rồi để bỏ vì khách không chịu uống mà cũng không thêm trả tiền.

B.— Cả nhiều ông khách vì lịch sự nên khui nong chai la ve, nước ngọt ra rồi, thấy cần đành trả tiền khơi khơi mà không thèm hớp đến một nhấu...

Có biết bao trường hợp khách hàng chửi lộn với người bán hàng cũng vì trong chai la ve, nước ngọt có nhiều cặn nên khách hàng quyết không trả tiền, còn người bán hàng thì quyết đòi tiền cho bằng được v.v

(Cô tiếp)

BÁO SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ tư 5-4-1967 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)
(Trưa thứ năm 6-4-1967 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Phan Huy Sinh 180, Đinh Tiên Hoàng	SAIGON
B.S. Phan văn Đương 156, Lý Thái Tổ	SAIGON
B.S. Bùi thị Nhu 64, Đường Bắc Việt, Phú Thọ	CHOLON
B.S. Phan Thị Trường 267 Ng.Cảnh Chân	SAIGON

Chương trình V.T.T.H. Việt Nam

THỨ TƯ 5.4.1967 : 15h00 — 16h30 : Phát hành đã biểu đề điều chỉnh và tên chữa máy thu hình.
18g15 : Phát hành đã biểu đề điều chỉnh hình ảnh và âm thanh.
19g30 : Đài Việt Quốc ký.
Giới thiệu chương trình, tin tức.
19g45 : Chương trình Tân nhạc do Ban Ánh Sáng trình diễn Thoại kịch : « Tài là Mệ » do ban Kim Cương trình diễn.
21g00 : Giới thiệu chương trình ngày hôm sau.
Tạm biệt — Đài hiệu — Quốc ký.

Hiệp Khách Hành

(TIẾP THEO TRANG 2)

Long đầu chưa nói :

— Điều Đề đại sư cùng Ngu Trà đạo trưởng đều đem những công phu nghiên cứu trong đề giải ra thực hành thì trong vòng năm chưa hết vị đã thấy kết quả giống nhau nên vui vẻ tươi cười không cần tự đấu. Nhưng tự lúc bắt đầu nghiêng cứu chiêu thứ sáu, hai vị đã có chỗ bất đồng ý kiến, song cũn có lúc tỷ đấu, có lúc bế quan. Trong vòng mấy trăm tiết kết quả cuộc nghiên cứu của hai vị rốt cục những chỗ giống nhau thì ít mà những chỗ khác nhau thì nhiều.

« Cả điều muốn so bì ai hơn ai kém thì thực khó mà biết được. Tôi bà cùng Mộc huyền đệ lúc thường nghị với nhau đều cho là bản đề giải vừa hoàn là vừa tinh thần quá chừng. Đề Điều đề đại sư cùng Ngu Trà đạo trưởng là những cao nhân quân thế mà cũng chỉ lĩnh hội được từng phần nhỏ. Nếu muốn thông suốt được toàn thể bản đề giảo thì chỉ có cách là mở rộng cuộc nghiên cứu để nhiều người thay giữ cho không sót mảy mảy khác.

(còn nữa)

Bố Cáo

Trân trọng thông báo Quý vị trái chủ vụ khánh tận Hồ văn Tươi, thương gia 148, Nguyễn công Trứ Saigon hay rằng bằng kê khai các số nợ do ông Huỳnh văn Linh kiểm điểm đã ký nạp tại Phòng Lục sự Tòa sơ thẩm Saigon ngày 1 tháng 4 1967.

Chiếu điều 495 và kế tiếp Bộ luật thương mãi quý vị trái chủ có thời hạn là 8 ngày kể từ ngày đăng bố cáo nầy để trình bày các phần kháng hoặc khiếu nại nếu có tại Phòng Lục sự nói trên.

Saigon, ngày 1 tháng 4 năm 1967
KT CHÁNH LỤC SỰ

Chia buồn

Được tin Ngoại Tổ của Trung Tá **LÝ TÒNG BÁ** Tỉnh Trưởng kiêm Tiểu Khu Trưởng Bình Dương vừa từ trần tại An Giang.

Xin thành kính cầu chúc hương hồn Cụ Bà sớm tiêu diêu miên cực lạc và thành thật chia buồn cùng tang quyến.

DẠN QUÂN CHÁNH
Tỉnh Bình Dương

CÁO-PHÓ

Chúng tôi lấy làm đau đớn cho thân bằng quyến thuộc hay :

BÀ QUÁ PHỤ
TRƯƠNG-VĂN-BỀN
nhũ danh HUỲNH-THỊ-SỬU

đã thất lộc tại Paris ngày 21 tháng 3 dương lịch 1967, hưởng thọ 77 tuổi.

Linh cữu đã được di chuyển về tư thất số 222 đường Pasteur Saigon.

Lễ an táng sẽ cử hành ngày Thứ Bảy 8 tháng 4 dương lịch 1967, lúc 9 giờ.

Cáo phó này thay thế thiệp tang. Xin miễn phúng điếu.

Các con :
- Ô. TRƯƠNG-KHẮC TRÍ và các con
- Ô.Bà TRƯƠNG-KHẮC-HUỆ và các con
- Ô.Bà TRƯƠNG-KHẮC-THÔNG và các con
- Ô.Bà NGUYỄN-VĂN-CƯƠNG và các con
- Ô.Bà TRƯƠNG-KHẮC-CẦN và các con

Các Thân quyến và Thông suôi.

Các Gia quyến :
- Bà HUỲNH-THỊ-TỘ
- Bà HUỲNH-THỊ-LỤA
- Ô.Bà HUỲNH-HỮU-NHO
- Bà HUỲNH-THỊ-ĐÂY
- Bà HUỲNH-THỊ-TÂM
- Bà quả phụ TRƯƠNG-VĂN-CÔNG
- Ô.Bà TRƯƠNG-VĂN-NHÂN
- Ô.Bà TRƯƠNG-VĂN-HOÀNH
- Ô.Bà TRƯƠNG-ĐẠI-BẰNG
- Ô. Bà TRƯƠNG-VĂN-CẨM
- Ô. Bà NGUYỄN-TÂN-HẠNH

Vườn-Trẻ Mẫu-Giáo Tiểu-Học
ĐOÀN CHIM NON
172, Hai Bà Trưng Saigon
Điện thoại 25.561
Chuyên luyện các em dưng 3 tuổi trở lên (từ Vườn trẻ Mẫu giáo và Tiểu học) bằng nhiều hình ảnh, dụng cụ tối tân làm cho các em vui học, thích học, tiến mau, kết quả tốt. Giáo viên kinh nghiệm, tận tâm chăm lo các em.
Đặc biệt có thêm :
1) Bán nội trú
2) Lớp bổ túc Việt Ngữ (cho các em học chương trình Pháp
3) Piano sơ cấp (buổi chiều)
4) Lớp hè 2 tháng 6 và 7
NGÀY TỰU TRƯỜNG
1-6-1967
HIỆU TRƯỞNG

Rao vặt

KỸ NGHỆ SẮT
ĐỒNG-TIẾN
543/66 Phan-Đình-Phùng (Bàn Cờ)
Chuyên sản xuất — cung cấp giường, tủ, bàn, ghế, cửa sắt, ống nước v.v... Giao hàng mau lẹ — Giá phải chăng.

Nước hoa
IMMORTEL
Vô cùng quí phái. Qui vị hãy kiếm mua nước hoa : IMMORTEL chai xịt tối tân No 888 mới có bán khắp nơi. Tinh thương bất diệt dùng đầu dùng nước hoa xịt hiệu IMMORTEL là tốt nhất.

VILLA - APPTS
Bán 1 villa 670M2 Đ.L. Cách-Mạng 2 Appts Lê Lợi (Bonard cũ) và Nguyễn Du (Sau Grall) 100m2 đất trong đường hẻm Nguyễn Huệ SAIGON (cho mướn 1 villa và 7 Appts 15 ph. ngủ, 15 ph. tắm vùng Tự Do) do MỸ KIM 8 Ngô đăng Chân Saigon. ĐT/23-989

9 giờ tối uống
— 6 giờ sáng, sẽ không đau bụng
— khỏi cứ ăn, đi làm việc như thường.
— không cóng phát tỷ vị
— Trị bịnh bón uất lâu năm
THANH TẠNG BỔ TÁ HOÀN
Số 5 tục danh là XÔ BỔ. TRỤC ĐÀM VÔ VĂN VÂN (Kỳ Thai
Các tiệm thuốc Việt-Hoa đều có bán.
K.N. số 432 ngày 24-3-6

Nhà in BÌNH-MINH
173 Phạm-ngũ-Lão S.g.
Q.L.Phạm-văn-Bá

PHỐI HỢP với các là thuốc ngoại quốc
DANH TIẾNG NHẤT
BURLEY
MANILLE
VV...
Để Hoàn Thành Thuốc Điếu
BAO XANH
Tuan Bas tos
Ngon Thơm dịu
THỎA MÃN CÁC BẠN SÀNH ĐIỆU

NHỮNG KHÁCH SẠNH ÂN BẠN NGÀY ĐỀU ĐẾN
Nhà hàng THANH-THẾ
1-3 đường TA THU THẦU — SAIGON
VÀ BẠN ĐÊM KHÔNG QUÊN
Tiệu Quán TRUNG-THÀNH
(GẦN CẦU BẰNG-KỲ)